

Concept-besluiten

- concept Besluit WWB (financieringssystematiek)
- concept Besluit Bbz
- concept Besluit financiering IOAW, IOAZ voor het jaar 2004
- concept aanpassings AMvB

Besluit van PM 2003 houdende regels ter uitvoering van de Wet werk en bijstand (Besluit WWB)

Concept

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, M. Rutte, van **PM 2003**, Directie Bijstand en Gemeentelijk Activeringsbeleid, nr. **PM**;
Gelet op de artikelen 40, eerste lid, 69, tweede en derde lid, 70, derde lid, 73, derde lid, en 74, derde lid, van de Wet werk en bijstand;

De Raad van State gehoord (advies van **PM 2003**, nr. **PM**);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, M. Rutte, van **PM 2003**, Directie Bijstand en Gemeentelijk Activeringsbeleid, nr. **PM**;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepaling

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: Wet werk en bijstand;
- b. Wet inschakeling werkzoekenden: de Wet inschakeling werkzoekenden zoals deze luidde op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet;
- c. Besluit in- en doorstroombanen: het Besluit in- en doorstroombanen zoals dit luidde op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet;
- d. Algemene bijstandswet: de Algemene bijstandswet zoals deze luidde op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet;
- e. Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ: de Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ zoals deze luidde op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet;
- f. werkdeel: de uitkering, bedoeld in artikel 69, eerste lid, onderdeel a, van de wet;
- g. inkomensdeel: de uitkering, bedoeld in artikel 69, eerste lid, onderdeel b, van de wet;
- h. gemeentelijke werklasten 2003: de aan de gemeente op grond van artikel 18 van de Wet inschakeling werkzoekenden en artikel 13, eerste tot en met derde lid, van het Besluit in- en doorstroombanen verstrekte onderscheidenlijk verleende subsidie voor het jaar 2003;
- i. gemeentelijke bijstandslasten 2001: de volgens de opgave, bedoeld in artikel 130, vierde lid, van de Algemene bijstandswet, in het jaar 2001 ten laste van een gemeente gebleven kosten, bedoeld in artikel 3, onderdeel a, van de Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ, verminderd met de kosten van bijstand die is verleend met toepassing van artikel 63, tweede lid, van de Algemene bijstandswet, en vervolgens vermenigvuldigd met het aantal inwoners van 20 jaar en ouder van de gemeente op 1 januari 2003 gedeeld door het aantal inwoners van 20 jaar en ouder van de gemeente op 1 januari 2001;
- j. objectief vastgestelde gemeentelijke uitkeringskosten: de objectieve gemeentelijke bijstandskosten voor personen jonger dan 65 jaar, bedoeld in artikel 8.

Paragraaf 2 Werkdeel

Artikel 2 Berekening bedrag werkdeel

Het het bedrag van het werkdeel wordt berekend aan de hand van de volgende formule:

$$W = (K^W : TK^W) \times TB^W$$

waarbij:

- a. W het werkdeel voor de gemeente is;

- b. K^W de in 2003 voor een gemeente beschikbare budgetten ID-banen en WIW zijn;
- c. TK^W de in 2003 voor alle gemeenten beschikbare budgetten ID-banen en WIW is;
- d. TB^W het totale bedrag is dat in het uitvoeringsjaar 2004 beschikbaar is voor de werkdelen.

Artikel 3 Meeneem- en voorschotregeling werkdeel

1. Indien in een kalenderjaar het werkdeel niet volledig is besteed aan voorzieningen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de wet, kan het college het niet bestede deel tot maximaal 25% van het voor dat jaar toegekende budget toevoegen aan het werkdeel voor het daaropvolgende kalenderjaar.
2. Indien in een kalenderjaar meer dan het werkdeel is besteed aan voorzieningen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de wet, kan het college het meer bestede bedrag tot maximaal 25% van het voor dat jaar toegekende budget ten laste brengen van het werkdeel voor het daaropvolgende kalenderjaar.

Paragraaf 3 Inkomensdeel

Artikel 4 Berekening bedrag inkomensdeel en inwonertal gemeenten

1. Het bedrag van het inkomensdeel wordt voor het jaar 2004 verschillend berekend voor gemeenten met:
 - a. 40.000 of minder inwoners;
 - b. meer dan 40.000 en minder dan 60.000 inwoners;
 - c. 60.000 of meer inwoners.
2. Voor de vaststelling van het aantal inwoners, bedoeld in het eerste lid, geldt als peildatum 1 januari 2003.
3. Het aantal inwoners wordt ontleend aan de statistiek "Demografische kerncijfers per gemeente" van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Artikel 5 Berekening bedrag inkomensdeel kleine gemeenten

Voor gemeenten met 40.000 of minder inwoners wordt het bedrag van het inkomensdeel berekend aan de hand van de volgende formule:

$$I = (K64 : TK64^{40.000}) \times TB64^{40.000} + (K65 : TK65) \times TB65$$

waarbij:

- a. I het inkomensdeel voor de gemeente is;
- b. K64 de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen jonger dan 65 jaar zijn;
- c. $TK64^{40.000}$ het totaal is van de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen jonger dan 65 jaar van gemeenten met 40.000 of minder inwoners;
- d. $TB64^{40.000}$ het deel is van het totale bedrag dat beschikbaar is voor de inkomensdelen voor gemeenten met 40.000 inwoners of minder, bestemd voor personen jonger dan 65 jaar.
- e. K65 de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen van 65 jaar of ouder zijn;
- f. TK65 het totaal is van de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen van 65 jaar of ouder;
- g. TB65 het deel is van het totale bedrag dat beschikbaar is voor de inkomensdelen, bestemd voor personen van 65 jaar of ouder.

Artikel 6 Berekening bedrag inkomensdeel middelgrote gemeenten

Voor gemeenten met meer dan 40.000 en minder dan 60.000 inwoners wordt het bedrag van de uitkering berekend aan de hand van de volgende formule:

$$I = \{ [(1 - M) \times (K64 : TK64^{40.000-60.000}) + M \times (0,6 \times (K64 : TK64^{40.000-60.000}) + 0,4 \times (O : OT^{40.000-60.000}))] \times TB64^{40.000-60.000} \times C \} + (K65 : TK65) \times TB65$$

waarbij:

- a. I het inkomensdeel voor de gemeente is;
- b. M het aantal inwoners van de gemeente per 1 januari 2003 is, verminderd met 40.000 en vervolgens gedeeld door 20.000;
- c. K64 de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen jonger dan 65 jaar zijn;
- d. $TK64^{40.000-60.000}$ het totaal is van de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen jonger dan 65 jaar van gemeenten met meer dan 40.000 en minder dan 60.000 inwoners;
- e. $TB64^{40.000-60.000}$ het deel is van het totale bedrag dat beschikbaar is voor de inkomensdelen voor gemeenten met meer dan 40.000 en minder dan 60.000 inwoners, bestemd voor personen jonger dan 65 jaar.
- f. O de objectief vastgestelde gemeentelijke bijstandskosten zijn;
- g. $OT^{40.000-60.000}$ het totaal is van de objectief vastgestelde gemeentelijke bijstandskosten van gemeenten met meer dan 40.000 en minder dan 60.000 inwoners;
- h. C de correctiefactor is die wordt berekend aan de hand van de formule die is opgenomen in de bijlage, welke onderdeel uitmaakt van dit besluit.
- i. K65 de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen van 65 jaar of ouder zijn;
- j. TK65 het totaal is van de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen van 65 jaar of ouder;
- k. TB65 het deel is van het totale bedrag dat beschikbaar is voor de inkomensdelen, bestemd voor personen van 65 jaar of ouder.

Artikel 7 Berekening uitkeringsbedrag grote gemeenten

Voor gemeenten met 60.000 of meer inwoners wordt het bedrag van de uitkering berekend aan de hand van de volgende formule:

$$I = [0,6 \times (K64 : TK64^{60.000}) \times TB64^{60.000} + 0,4 \times (O : OT^{60.000}) \times TB64^{60.000}] + (K65 : TK65) \times TB65$$

waarbij:

- a. I het inkomensdeel voor de gemeente is;
- b. K64 de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen jonger dan 65 jaar zijn;
- c. $TK64^{60.000}$ het totaal is van de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen jonger dan 65 jaar van gemeenten met 60.000 of meer inwoners;
- d. $TB64^{60.000}$ het deel is van het totale bedrag dat beschikbaar is voor de inkomensdelen voor gemeenten met 60.000 inwoners of meer, bestemd voor personen jonger dan 65 jaar.
- e. O de objectief vastgestelde gemeentelijke uitkeringskosten zijn;
- f. $OT^{60.000}$ het totaal is van de objectief vastgestelde gemeentelijke uitkeringskosten van gemeenten met 60.000 of meer inwoners.
- g. K65 de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen van 65 jaar of ouder zijn;
- h. TK65 het totaal is van de gemeentelijke bijstandslasten 2001 voor personen van 65 jaar of ouder;
- i. TB65 het deel is van het totale bedrag dat beschikbaar is voor de inkomensdelen, bestemd voor personen jonger dan 65 jaar.

Artikel 8 Objectief verdeelmodel en macrobudget

1. De objectief vastgestelde gemeentelijke bijstandskosten voor personen jonger dan 65 jaar worden vastgesteld aan de hand van het verdeelmodel dat is opgenomen in de bijlage bij dit besluit.

2. Het totale bedrag dat beschikbaar is voor de inkomensdelen van de gemeenten betreft:
 $TB64^{40.000} + TB64^{40.000-60.000} + TB64^{60.000} + TB65.$

Artikel 9 Toetsingscommissie

De toetsingscommissie bestaat uit een voorzitter en twee leden. Onze Minister benoemt de voorzitter en de leden, alsmede twee plaatsvervangende leden, die tevens door hem kunnen worden geschorst en ontslagen.

Artikel 10 Verzoek aanvullende uitkering

1. Een verzoek om een aanvullende uitkering omvat:
 - a. een verklaring voor het feit dat de door het college gemaakte kosten hoger zijn dan het daarvoor verstrekte inkomensdeel;
 - b. een overzicht van de maatregelen die het college heeft genomen dan wel in de toekomst zal nemen om een situatie als bedoeld in onderdeel a te voorkomen, en;
 - c. een toelichting op het bedrag waarom wordt verzocht.
2. Een aanvullende uitkering wordt slechts toegekend voorzover:
 - a. voldaan is aan de gestelde vormvoorschriften;
 - b. de gemaakte kosten het verstrekte inkomensdeel met minimaal tien procent overstijgen;
 - c. de uitkomst van de beoordeling van het effect van de arbeidsmarkt en van het gevoerde gemeentelijk beleid en de uitvoering daarvan daartoe aanleiding geeft.
3. Het tweede lid, onderdeel c, onderdeel gevoerd gemeentelijk beleid, wordt voor gemeenten met 40.000 inwoners of minder op een afwijkende wijze ingevuld als beschreven in de toelichting op dit besluit.
4. De toetsingscommissie beoordeelt of een verzoek voldoet aan de in het eerste en tweede lid genoemde voorwaarden en adviseert Onze Minister over de hoogte van de toe te kennen aanvullende uitkering. Onze Minister wijkt slechts met redenen omkleed af van het advies van de toetsingscommissie.
5. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld omtrent dit artikel.

Paragraaf 4 Overige en slotbepalingen

Artikel 11 Adreslozen

1. Voor de verlening van bijstand aan belanghebbenden zonder adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens worden aangewezen de gemeenten opgenomen in de bijlage onder A van het Besluit specifieke uitkeringen maatschappelijke opvang, vrouwenopvang en verslavingsbeleid.
2. De bijstand, bedoeld in het eerste lid, wordt verleend door het college van de gemeente waar de belanghebbende zich op het moment van zijn aanvraag bevindt.

Artikel 12 Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 13 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit WWB.

Lasten en bevelen dat dit besluit en de bijlage met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(M. Rutte)

Besluit van PM 2003 houdende regels ter uitvoering van de Wet werk en bijstand (Besluit WWB)

NOTA VAN TOELICHTING

Inleiding

In het onderhavige besluit worden regels gesteld ten aanzien van de volgende onderdelen:

- Berekening van de verschillende onderdelen uitkeringen inkomensdeel WWB (art. 69, tweede en derde lid);
- Taak toetsingscommissie, voorwaarden waaronder verzoek bij toetsingscommissie kan worden ingediend alsmede criteria toetsingscommissie (art. 73, derde lid, art. 74, derde lid).
- Berekening van de uitkeringen werkdeel WWB (art. 69, tweede lid);
- Terugvordering overschot werkdeel (meeneemregeling) (art. 70, vierde lid);
- Uitvoering van de WWB ten aanzien van personen die niet beschikken over een adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens.

Separaat aan het voorliggende besluit zal een besluit financieringssystematiek IOAW en IOAZ voor het jaar 2004 worden getroffen (25% budgettering) en zal een financieringssystematiek worden opgenomen in de BBZ.

INKOMENSDEEL WWB 2004

1. Macrobudget inkomensdeel WWB

Het macrobudget inkomensdeel WWB 2004 is opgebouwd uit twee delen:

1. Macrobudget voor personen tot aan 65 jaar
2. Macrobudget voor de categorie 65 jaar en ouder met al dan niet gedeeltelijke bijstandsuitkering

1.1 Deel macrobudget inkomensdeel voor personen tot aan 65 jaar

Het macrobudget voor het begrotingsjaar 2004 wordt geraamd in september 2003. Daarbij is gebruik gemaakt van de Abw- volumeraming uit de SZW-begroting voor jaar 2004. Deze raming is afgestemd met het Centraal Planbureau (CPB) en is gebaseerd op:

1. actuele gegevens over de feitelijke ontwikkeling van het bijstandsvolume op dat moment;
2. de economische vooruitzichten uit de MEV voor het begrotingsjaar 2004;
3. de verwachte effecten van gewijzigd beleid.

Met artikel 69, tweede lid, tweede volzin, WWB is geregeld dat bij de vaststelling van het totale bedrag dat beschikbaar is voor de uitkeringen, bedoeld in artikel 69, eerste lid, onderdeel b van de WWB het volgende uitgangspunt geldt. Dit bedrag dient toereikend te zijn voor de voor dat jaar geraamde kosten, bedoeld in dat onderdeel, voor alle gemeenten. In het onderhavige besluit wordt aangegeven op welke wijze de Minister hier invulling aan heeft gegeven voor het jaar 2004.

De raming van het macrobudget is opgebouwd uit een volume- en een prijscomponent:

Raming volumecomponent

De basis voor de raming van het bijstandsvolume in 2004 is de realisatie van het bijstandsvolume in 2003. Deze realisatie wordt verhoogd of verlaagd met de verwachte ontwikkeling in het bijstandsvolume in 2004 ten opzichte van 2003.

Bij de eerste vaststelling van het budget in september 2003 betreft het bijstandsvolume voor 2003 nog een raming. Bij de definitieve vaststelling van het budget in september 2004 wordt uitgegaan van het gerealiseerde bijstandsvolume in het jaar 2003 op basis van de bijstandskennersstatistiek van het CBS.

De verwachte ontwikkeling van het bijstandsvolume wordt ingeschat op basis van de ontwikkeling van de werkloze beroepsbevolking zoals die door het CPB wordt geraamd. De precieze vorm van de relatie tussen de werkloze beroepsbevolking en het aantal Abw-uitkeringen wordt jaarlijks in overleg met het CPB vastgesteld. Daarbij wordt ook rekening gehouden met verwachte beleidseffecten en conjuncturele wijzigingen.

Raming prijscomponent

De basis voor de raming van de prijscomponent voor 2004 is de realisatie van de prijscomponent in 2003. Deze realisatie wordt bepaald door de bijstandsuitgaven in 2003 te delen door het gerealiseerde bijstandsvolume 2003. Net als voor de volumecomponent geldt dat de gegevens over de bijstandsuitgaven in 2003 in september 2003 nog ramingen zijn. Bij de definitieve vaststelling van het budget in september 2004 zal worden uitgegaan van de dan bekende realisaties van de bijstandsuitgaven in 2003.

De prijscomponent voor 2004 wordt vervolgens geraamd door de realisatie voor 2003 te verhogen of te verlagen met de verwachte ontwikkeling in de gemiddelde uitkering. De gemiddelde uitkering kan bijvoorbeeld veranderen als gevolg van beleidseffecten of van demografische ontwikkelingen die niet van invloed zijn op totale omvang, maar wel op de samenstelling van de bijstandspopulatie.

Andere factoren die van invloed zijn op de ontwikkeling van de gemiddelde uitkering zijn de ontwikkeling van de normuitkering, de ziekenfondspremie en de loonbelastingtarieven. Het effect van deze factoren wordt meegenomen bij de definitieve vaststelling van het macrobudget in september 2004.

Effecten van beleid

De raming van de volumecomponent en de prijscomponent voor 2004 worden beiden gebaseerd op hun gerealiseerde niveau's in 2003. De effecten van beleidsmaatregelen op de bijstandsuitgaven die in 2003 werden verwacht zijn impliciet in deze realisaties verwerkt.

Als een beleidsmaatregel in 2003 minder of juist meer heeft opgebracht dan verwacht werd zal dit ook doorwerken in het niveau van de bijstandsuitgaven in latere jaren. De systematiek waarmee het macrobudget wordt bepaald zorgt ervoor dat het macrobudget 2004 automatisch voor deze doorwerking wordt gecorrigeerd.

Bijstelling macrobudget 2004 in september 2004

In september van het begrotingsjaar 2004 wordt het macrobudget voor dat jaar naar boven of naar beneden aangepast. Daartoe wordt gebruik gemaakt van een geactualiseerde raming van het bijstandsvolume in het begrotingsjaar op grond van de meest actuele inzichten in de

werkloosheid. De gegevens van het feitelijke bijstandsvolume in het begrotingsjaar worden niet in de raming betrokken omdat er dan een vermenging zou optreden van de raming en het beleid van gemeenten.

Het voorgaande betekent dat er geen nacalculatie zal plaatsvinden op basis van feitelijke macrobijstandsuitgaven. Een voordeel van deze wijze van vaststelling van het macrobudget is dat de wijze waarop de wet wordt uitgevoerd niet via een nacalculatie invloed heeft op de hoogte van het macrobudget en daarmee ook niet op het budget van de afzonderlijke gemeenten. Het verschil tussen het in september 2003 vastgestelde en het in september 2004 aangepaste macrobudget voor het uitvoeringsjaar 2004 komt ten laste of ten gunste van het Rijk. Bij de aanpassing in september van het lopende begrotingsjaar wordt, naast de nieuwe ramingsgegevens, tevens de jaarlijkse aanpassing van wege de loon en prijsbijstelling verwerkt.

1.2 Deel macrobudget inkomensdeel voor categorie 65 jaar en ouder met al dan niet gedeeltelijke bijstandsuitkering

Het macrobudget voor de bijstand aan personen van 65 jaar en ouder wordt gevormd door het product van het geraamde uitkeringsvolume en de geraamde gemiddelde uitkering.

Raming volume bijstand 65-plussers

Ten behoeve van de raming van het aantal bijstandsuitkeringen aan 65-plussers wordt de verhouding tussen het bijstandsvolume 65-plussers en het volume gekorte AOW-uitkeringen in het recente verleden berekend. Voor de (meerjaren-)raming wordt deze verhouding constant verondersteld. De raming van het bijstandsvolume 65-plussers wordt vervolgens met dit verhoudingscijfer afgeleid uit de SVB-raming van het volume gekorte AOW-uitkeringen. In de praktijk levert deze methodiek een betrouwbare raming op die vrij nauwkeurig aansluit bij de realisaties.

Raming gemiddelde uitkering

De gemiddelde uitkering wordt geraamd door het quotiënt te nemen van de gerealiseerde uitgaven en het gerealiseerde uitkeringsvolume in het meest recente jaar. Voor de raming in het volgende jaar is de gemiddelde uitkering constant gehouden. Wel is rekening gehouden met eventuele wijzigingen in de bijstandsnorm als gevolg van (bijvoorbeeld) de koppeling van de uitkeringen aan de loonontwikkeling.

2. Verdeelsystematiek inkomensdeel WWB

2.1 Verdeelsystematiek deel macrobudget voor personen tot aan 65 jaar

In de toelichting op de WWB is aangegeven dat het de bedoeling is om, na een overgangsperiode, het gebudgetteerde deel van de uitkeringslasten te verdelen op basis van een objectief verdeelmodel. Gemeenten ontvangen dan middelen voor de bekostiging van genoemde uitkeringen op grond van een set objectieve, niet of slechts in beperkte mate door gemeenten te beïnvloeden kenmerken. Deze wijze van verdeling doet het meeste recht aan het uitgangspunt dat gemeenten die een relatief goed beleid voeren hiervoor in financieel opzicht worden beloond.

In de toelichting op de WWB is het volgende tijdpad voor invoering geschetst: In het jaar 2004 wordt voor de grote gemeenten (meer dan 60.000 inwoners) gestart met de inzet van het objectief verdeelmodel voor 40%; de resterende 60% wordt verdeeld o.b.v. het historische

model. In de jaren 2005 t/m 2007 wordt de inzet van het objectief verdeelmodel verhoogd met stappen van 20%-punt, om in het jaar 2007 uit te komen op 100% toepassing van dit model. Voor de middelgrote gemeenten (tussen 40.000 en 60.000 inwoners) wordt, afhankelijk van het aantal inwoners, naar rato de verdeelsystematiek van grote en kleine gemeenten toegepast.

De verdeelsystematiek voor het jaar 2004 luidt als volgt:

1. Voor gemeenten met minder dan 40.000 inwoners wordt de uitkering 2004 volledig gebaseerd op het historisch aandeel 2001.
2. Voor gemeenten met meer dan 60.000 inwoners wordt de uitkering 2004 voor 40% gebaseerd op het objectieve verdeelmodel, vermeld in de bijlage bij dit besluit, en voor 60% gebaseerd op het historisch aandeel 2001.
3. Voor gemeenten tussen 40.000 en 60.000 inwoners wordt, afhankelijk van het aantal inwoners, een glijdende schaal tussen de historische en objectieve verdeelgrondslag gebruikt. Naarmate het inwonertal dichterbij 40.000 inwoners ligt nadert het deel van de uitkering dat gebaseerd is op het historische aandeel 2001 de 100%. Omgekeerd geldt dat naarmate het inwonertal dichterbij 60.000 inwoners ligt dit percentage afneemt naar 60%.

Voorlopig worden de uitkeringen van kleine gemeenten (minder dan 40.000 inwoners) niet berekend aan de hand van het objectief verdeelmodel. Toepassing van het objectief verdeelmodel voor deze gemeenten levert tot nu toe onbevredigende resultaten op in termen van ex ante herverdeeleffecten. Overigens wordt niet uitgesloten dat op termijn ook voor de kleinere gemeenten overgeschakeld kan worden op een (gedeeltelijke) objectieve verdeling.

Berekening historische grondslag voor de uitkering (historische aandeel 2001, K:TK)

Voor het deel van de uitkering dat wordt gebaseerd op het historisch aandeel 2001 wordt gebruik gemaakt van het aandeel dat een gemeente in 2001 had in de totale kosten van bijstand en uitkeringen verstrekt op grond van de Abw. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de gemeentelijke jaaropgave over 2001. Dit aandeel wordt gecorrigeerd voor de ontwikkeling van het aantal inwoners van 20 jaar en ouder in de periode 2001 - 2003. Hiermee wordt bereikt dat rekening wordt gehouden met de autonome groei in de bijstandsuitgaven als gevolg van een meer dan evenredige toename van de bevolkingsomvang in bepaalde gemeenten.

Berekening objectieve grondslag voor de uitkering (O:OT)

Voor het deel van de uitkering dat wordt gebaseerd op objectieve kenmerken wordt gebruik gemaakt van het objectieve verdeelmodel dat in de bijlage is opgenomen. Met de leveranciers (met name het CBS) zijn afspraken gemaakt betreffende het verstrekken van de gegevens die nodig zijn voor het bepalen van het deel van de uitkering dat gemeenten ontvangen op grond van het objectieve verdeelmodel. In de bijlage bij dit besluit is een schema opgenomen waarin de data zijn omschreven die als objectieve factoren worden aangemerkt met vermelding van de leverancier en de data waarop de gegevens zijn gemeten (peildata). Indien aan een peildatum een gemeente wordt heringedeeld, dan zal het ministerie van SZW het aantal eenheden van de betreffende verdeelmaatstaf voor de nieuwe gemeente (her)berekenen op basis van de gegevens die bekend zijn van de gemeenten die bij de herindeling zijn betrokken. Mocht een gemeente met ingang van 2004 worden heringedeeld nadat de budgetten definitief zijn vastgesteld, dan zal achteraf het budget voor de nieuwe gemeente worden vastgesteld.

Glijdende schaal historisch/ objectief voor gemeenten tussen 40.000 en 60.000 inwoners (M)

Door het hanteren van een glijdende schaal wordt bewerkstelligd dat er sprake is van een geleidelijke overgang van een verdeling op historische grondslag naar een verdeling op basis van objectieve kenmerken. Daarmee wordt voorkomen dat gemeenten van het ene op het andere jaar geconfronteerd worden met forse wijzigingen in de omvang van hun uitkering als gevolg van mutaties in de omvang van de bevolking van 20 jaar en ouder.

Naarmate het aantal inwoners dichterbij de 40.000 ligt zal een groter deel van de uitkering voor de gemeenten met een inwonertal tussen 40.000 en 60.000 inwoners worden gebaseerd op het historisch aandeel 2001; M nadert in dat geval de waarde nul. Omgekeerd nadert M de waarde één naarmate het aantal inwoners dichterbij 60.000 ligt.

Verdeling macrobudget over de drie groepen gemeenten

Het hanteren van drie verschillende verdeelsystemen voor drie categorieën gemeenten betekent dat de voor alle gemeenten tezamen beschikbare middelen, het macrobudget, over deze drie categorieën moet worden verdeeld. Deze verdeling wordt gebaseerd op het objectieve verdeelmodel. De daaruit voortvloeiende deelbudgetten per gemeentegrootteklasse worden verdeeld volgens de formules in artikel 5, 6 en 7. De formule in artikel 6 ter berekening van het deelbudget voor de middelgrote gemeenten bevat een correctiefactor. Deze correctiefactor is nodig om ervoor te zorgen dat het totaal van de berekende individuele gemeentelijke uitkeringen gelijk is aan de totale beschikbare middelen voor de middelgrote gemeenten.

De verdeling van het macrobudget op basis van het objectieve verdeelmodel doet recht aan het uitgangspunt dat (groepen van) gemeenten middelen ontvangen naar rato van hun objectieve behoefte. Nadeel zou kunnen zijn dat herverdeeleffecten tussen groepen gemeenten optreden. Becijferingen met de beschikbare gegevens laten zien dat dit zich nauwelijks voordoet.

2.2 Verdeelsystematiek deel macrobudget voor categorie 65 jaar en ouder met al dan niet gedeeltelijke bijstandsuitkering

Verdeling van het macrobudget voor 65-plussers geschiedt op basis van de maatstaf 'historische bijstandslasten 65 jaar en ouder'. Voor het uitvoeringsjaar 2004 is gewerkt met het aandeel van een gemeente in de totale lasten van gemeenten van het uitvoeringsjaar 2001. Bij de vaststelling van deze kosten wordt gebruik gemaakt van de jaaropgave.

3. Het objectief verdeelmodel

Bij de verdeling van het macrobudget voor personen tot aan 65 jaar wordt gebruik gemaakt van het objectief verdeelmodel dat is opgenomen in de bijlage bij dit besluit. Voor een technische beschrijving van het model wordt verwezen naar deze bijlage.

4. Beleidsmatig indammen herverdeeleffecten

Modelsimulaties met het objectief verdeelmodel toont een beeld van ex ante herverdeeleffecten dat voor het merendeel van de gemeenten conform verwachtingen is. Voor sommige gemeenten geldt dat de uitkomsten nader onderzoek vergen. Dit onderzoek loopt

momenteel. Voor het jaar 2004 is besloten om bij de toepassing van het objectief verdeelmodel buiten het model om een grens te hanteren ter indamming van al te grote – zowel positieve als negatieve – uitschieters van ex ante herverdeeleeffecten. Deze grens is beleidsmatig vastgesteld op (in absolute zin) 15%.

De veronderstelling die hierbij gehanteerd wordt is, dat vanaf de grens van 15% de statistische eigenschappen van het objectief verdeelmodel een meer dan evenredige invloed hebben op de omvang van de herverdeeleeffecten. Ofwel, een ex ante herverdeeleeffect buiten deze grens kan in redelijkheid niet worden toegeschreven aan het gevoerde gemeentebestuur. In de praktijk betekent dit dat het verschil tussen de objectieve en het historische budgetaandelen die worden gebruikt in de berekening van het budget voor een individuele gemeente, niet meer dan 15% mag bedragen van het objectieve budgetaandeel. Voor gemeenten waar dat verschil op grond van de uitkomsten van het objectief verdeelmodel groter is, wordt het objectieve budgetaandeel naar boven of naar beneden bijgesteld zodat wel aan deze randvoorwaarde wordt voldaan.

Met de combinatie van beleidsmatig indammen van ex ante herverdeeleeffecten tot aan de grens van 15% en de toepassing van dit verdeelmodel voor 40% is afdoende gewaarborgd dat dit verdeelmodel voorzichtig wordt ingezet.

5. Openbare lichamen

In artikel 7, eerste lid, onderdeel b WWB staat de verantwoordelijkheid van het college voor het verlenen van bijstand aan personen hier te lande die in zodanige omstandigheden verkeren of dreigen te geraken dat zij niet over de middelen beschikken om in noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien.

Indien sprake is van een bij gemeenschappelijke regeling ingesteld openbaar lichaam waaraan integrale overdracht van bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de gemeente als genoemd in artikel 7, eerste lid, onderdeel b van de WWB aan het openbaar lichaam heeft plaatsgevonden, kan dit openbaar lichaam door het ministerie worden aangemerkt als de instantie die het inkomensdeel van de WWB voor de deelnemende gemeenten uitvoert. Dit is de wettelijke (minimum)basis waarvoor het samenwerkingsverband de volledige bevoegdheid en verantwoordelijkheid zal moeten dragen om bij SZW als een uitvoeringsorganisatie aangemerkt te worden. In dat geval is er vanaf dat jaar sprake van één geaggregeerde verantwoording voor alle deelnemende gemeenten. De afzonderlijke gemeenten blijven in principe verantwoordelijk voor alle verantwoordingsinformatie die betrekking heeft op de jaren vóór de inwerkingtreding van de gemeenschappelijke regeling.

Met ingang van het uitvoeringsjaar 2004 wordt bij de verdeling van het totale bedrag dat beschikbaar is voor uitkeringen, als bedoeld in artikel 69, eerste lid, onderdeel b, van de WWB, rekening gehouden met het bestaan van bovengenoemde openbare lichamen. De individuele gemeenten die zijn overgegaan tot het instellen van dit openbaar lichaam ontvangen niet langer ieder een afzonderlijke uitkering; in plaats daarvan ontvangt het openbare lichaam een uitkering. De optelsom van het aantal inwoners van de aan het openbaar lichaam deelnemende gemeenten is bepalend voor de toepassing van de objectieve en/ of historische grondslag.

In juni 2003 bestaan zeven samenwerkingsverbanden die bij het ministerie zijn aangemerkt als de uitvoeringsorganisaties die de Abw voor de (in totaal 29) deelnemende gemeenten uitvoeren. Het betreft alle openbare lichamen op grond van de Wet gemeentelijke regelingen

(Wgr) waaraan volledige overdracht van bevoegdheden en verantwoordelijkheden heeft plaatsgevonden.

Deze lichamen worden – vooruitlopend op de goedkeuring voor de gemeenschappelijke regeling die de gemeenten moeten krijgen van Gedeputeerde Staten, aangezien een gemeenschappelijke regeling pas in werking treedt nadat deze is ingeschreven in het provinciaal register worden deze zeven openbare lichamen – binnen de verdeelsystematiek ieder als één entiteit aangemerkt.

In onderstaande tabel zijn de openbare lichamen opgenomen die elk één uitkering ontvangen voor het uitvoeringsjaar 2004. Per samenwerkingsverband zijn de deelnemende gemeenten aangegeven alsmede het totaal aantal inwoners per samenwerkingsverband (stand: 1-1-2003).

Samenwerkingsverband	Betrokken gemeenten	Totaal aantal inwoners (stand: 1-1-2003)
1. ISD Kompas	986 Voerendaal 965 Simpelveld 951 Nuth	40.894
2. ISD Oldambt	39 Scheemda 1661 Reiderland 52 Winschoten	39.995
3. DSZW Noordwest Fryslan	96 Vlieland 83 Menaldumadeel 63 het Bildt 72 Harlingen 70 Franekeradeel	62.380
4. ISD De Rijnstreek	1673 Liemeer 569 Nieuwkoop 480 Ter Aar 645 Jacobsvoude	37.501
5. ISD Bollenstreek	576 Noordwijkerhout 553 Lisse 604 Sassenheim 628 Warmond 534 Hillegom	77.592
6. RSD Alblasserwaard-Oost/ Vijfheerenlanden	523 Hardinxsveld- Giesendam 707 Zederik 689 Giessenlanden 512 Gorinchem 545 Leerdam 694 Liesveld	110.919
7. IS Werk en Inkomen	295 Wisch 237 Gendringen 219 Dinxperlo	49.135

Voor de uitvoeringsjaren vanaf 2005 zal de volgende procedure in werking treden:

Elk openbaar lichaam heeft de mogelijkheid om uiterlijk 1 maart van het jaar voorafgaand aan het uitvoeringsjaar (dus voor de verdeelsystematiek 2005 uiterlijk op 1 maart 2004) bij de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan te geven dat ze door het ministerie wenst te worden aangemerkt als de instantie die het inkomensdeel van de WWB voor de deelnemende gemeenten uitvoert. Indien het ministerie hiertoe overgaat geldt dat het openbaar lichaam – in plaats van de aangesloten gemeenten – meedoet bij de verdeling van het totale bedrag dat beschikbaar is voor uitkeringen inkomensdeel WWB. Bovendien wordt

deze rechtspersoon door het ministerie aangemerkt als de entiteit aan wie betalingen worden verricht.

Ten aanzien van reeds door het ministerie aangemerkte openbare lichamen geldt dat het ministerie er stilzwijgend van uit gaat dat de volledige overdracht van verantwoordelijkheden en bevoegdheden inzake de uitvoering van artikel 7, eerste lid, onderdeel b WWB naar het Wgr-samenwerkingsverband wordt gecontinueerd voor de volgende uitvoeringsjaren.

6. Toetsingscommissie

Indien een gemeente een budgettekort heeft dat groter is dan de eigenrisicodrempel, heeft het college van Burgemeester en Wethouders de mogelijkheid een verzoek voor aan aanvullende uitkering in te dienen bij de toetsingscommissie, als bedoeld in artikel 73 WWB.

Dit betekent dat – in afwijking van de systematiek bij de Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ – binnen de WWB niet langer sprake is van een automatisch recht op een aanvullende financiering.

Op grond van artikel 74, tweede lid WWB kan een tekortgemeente een verzoek tot aanvullende financiering over het begrotingsjaar indienen binnen acht weken na de indiening van het verslag over de uitvoering als bedoeld in artikel 77, eerste lid WWB. Verzoeken die worden ingediend na het verstrijken van deze termijn worden niet in behandeling genomen. Een aanvraag en de beslissing daarop reiken niet verder dan één uitvoeringsjaar. Indien de gemeente na toekenning meent dat zij in het navolgende jaar ook in aanmerking komt voor een aanvullend budget, dient zij hiertoe een nieuw verzoek in te dienen.

Taak toetsingscommissie

De toetsingscommissie heeft tot taak om, ten behoeve van de Minister van SZW, een oordeel te vellen over de vraag of een verzoek tot aanvullende uitkering voor de tekortgemeente gehonoreerd dient te worden. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen vormvoorschriften en inhoudelijke beoordelingscriteria.

Vormvoorschriften

Het college dient gelijktijdig bij de indiening van de aanvraag de volgende bescheiden over te leggen:

- het verslag over de uitvoering over het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft, conform de daarvoor gestelde regels op grond van artikel 78, derde lid WWB;
- de bij dit verslag behorende accountantsverklaring en het oordeel van de raad;
- de verantwoording die het college over het betreffende jaar aan de raad heeft afgelegd over de uitvoering van de WWB in volle omvang;
- een rapport waarin -op basis van een analyse van de oorzaken van het budgettekort en de maatregelen die het college neemt dan wel reeds heeft genomen om dit tekort terug te dringen - gemotiveerd wordt om welk aanvullend bedrag het college verzoekt.

Het verzoek kan worden ingediend zodra de tekortgemeente over bovengenoemde informatie beschikt. Er bestaat een mogelijkheid om uitstel aan te vragen. Indien de aanvraag niet voldoet aan de gestelde vormvereisten wordt de aanvraag, op grond van de Algemene wet bestuursrecht, niet in behandeling genomen.

Inhoudelijke beoordelingscriteria

De toetsingscommissie toetst op de volgende onderdelen:

1. Is sprake van een budgettekort boven de eigenrisicodrempel WWB?

Op grond van artikel 77, eerste lid, tweede volzin WWB dient de gemeente een opgave van de werkelijke gemaakte kosten – i.c. de netto-betalingen (saldo van uitgaven en inkomsten) en op basis van het kasstelsel – op te nemen in het uitvoeringsverslag. Voor het jaar 2004 bedraagt de hoogte van de eigenrisicodrempel tien procent van de in september 2004 vastgestelde uitkering. De toetsingscommissie dient na te gaan of de totale werkelijke bijstandsuitgaven van de betrokken gemeenten groter zijn dan $110/100 \times$ de uitkering zoals vastgesteld in september 2004.

2. Beoordeling van het effect van de arbeidsmarktsituatie en van het gevoerde gemeentelijk beleid en uitvoering.

Vertrekpunt voor de toetsingscommissie is de analyse van de tekortgemeente zoals opgenomen in het plan van aanpak dat tegelijkertijd met het verzoek tot een aanvullende uitkering is ingediend. De toetsingscommissie vangt aan met een beoordeling van het effect van de arbeidsmarkt en van het gevoerde gemeentelijk beleid aan de hand van de volgende parameters: instroom; uitstroom en de uitkeringshoogte, gecorrigeerd voor de uitkeringsduur. Vervolgens beoordeelt de toetsingscommissie of, en zo ja in welke mate de ontstane situatie het gevolg is van de situatie op de arbeidsmarkt en van het gevoerde gemeentelijk beleid.

Zoals is aangegeven dient het college de aanvraag vergezeld te doen gaan van een analyse van de oorzaken van de problemen en de mogelijkheden en bereidheid om deze problemen aan te pakken. Uit deze onderbouwing blijkt derhalve voor welk deel volgens het college de problemen door een meer adequaat gevoerd beleid en uitvoering hadden kunnen worden voorkomen en voor welk deel hij een aanvullend budget redelijk acht.

Parameters

Het vertrekpunt voor de toetsingscommissie is de score van de tekortgemeente op de volgende parameters: instroom, uitstroom en de gemiddelde uitkeringshoogte gecorrigeerd voor de uitkeringsduur.

Instroom

Instroom gemeente i in jaar $[t]$ ten opzichte van de gemiddelde instroom gemeente i in de jaren $[t-1]$, $[t-2]$ en $[t-3]$ in relatie tot landelijke instroom in jaar $[t]$ ten opzichte van de gemiddelde landelijke instroom in de jaren $[t-1]$, $[t-2]$ en $[t-3]$.

De norm, i.c. de mate waarin instroom gemeente i in jaar $[t]$ ten opzichte van instroom gemeente i in de jaren $[t-1]$, $[t-2]$ en $[t-3]$ minimaal moet afwijken van de landelijke instroom in jaar $[t]$ ten opzichte van landelijke instroom in de jaren $[t-1]$, $[t-2]$ en $[t-3]$, wordt geregeld via de ministeriële regeling ex artikel 10, vijfde lid van onderhavig besluit. De functie van deze norm is om alleen gemeenten met een bijzondere arbeidsmarktsituatie tot het oordeel van de toetsingscommissie toe te laten. De norm zal zodanig worden vastgesteld dat zij voor deze toelating geen onnodige barrière opwerpt

De tekortgemeente dient boven de norm te zitten. In dat geval kan immers worden gesproken van een uitzonderlijke ontwikkeling. Het is vervolgens aan de toetsingscommissie om een oordeel uit te spreken over de achterliggende oorzaken.

Uitstroom

Uitstroom gemeente i in jaar [t] ten opzichte van de gemiddelde uitstroom gemeente i in de jaren [t-1], [t-2] en [t-3] in relatie tot landelijke uitstroom in jaar [t] ten opzichte van de gemiddelde landelijke uitstroom in de jaren [t-1], [t-2] en [t-3].

De norm, i.c. de mate waarin uitstroom gemeente i in jaar [t] ten opzichte van uitstroom gemeente i in de jaren [t-1], [t-2] en [t-3] minimaal moet afwijken van de landelijke uitstroom in jaar [t] ten opzichte van landelijke uitstroom in de jaren [t-1], [t-2] en [t-3], wordt geregeld via de ministeriële regeling ex artikel 10, vijfde lid van onderhavig besluit.

Voor de functie en de hoogte van deze norm geldt het zelfde als bij de instroom. Daarbij speelt niet alleen de bijzondere arbeidsmarktsituatie een rol maar ook de inrichting en uitvoering van het gemeentelijk beleid.

Het is aan de toetsingscommissie om een oordeel uit te spreken over de achterliggende oorzaken van afwijkingen van de uitstroom ten opzichte van het landelijk beeld.

Uitkeringshoogte, gecorrigeerd voor de uitkeringsduur

Ook hier geldt dat zowel de situatie op de arbeidsmarkt als de inrichting van het gemeentelijk beleid een rol spelen en dat de hoogte van deze norm geen onnodige barrière opwerpt.

Beoordelingsruimte toetsingscommissie

De toetsingscommissie heeft een eigen beoordelingsruimte bij het opstellen van een advies voor het toekennen van een aanvullende uitkering aan gemeenten waarbij de drie hiervoor genoemde parameters boven de norm uitkomen. Dit betekent dus dat zowel de situatie op de arbeidsmarkt als het eigen gemeentelijk beleid in het oordeel van de toetsingscommissie worden betrokken. De toetsingscommissie betreft aldus in haar oordeel ook de inspanningen van de gemeente om niet boven de risicodrempel uit te komen

Het hangt van de feitelijke situatie af welke inspanningen de toetsingscommissie zal beoordelen. Het kan gaan om de lokale reïntegratie-activiteiten of fraude-aanpak, maar ook om de manier waarop de gemeente gebruikt maakt van wettelijke bevoegdheden en andere, in de specifieke casus relevante uitvoeringsaspecten die van invloed zijn of kunnen zijn op het budgettekort.

Haar oordeel of de specifieke situatie te wijten is aan het handelen van de gemeente baseert de toetsingscommissie primair op basis van de door de tekortgemeente ingediende bescheiden en op het oordeel van IWI zoals genoemd in artikel 74.4 van de WWB. Indien en voorzover de toetsingscommissie daartoe de noodzaak heeft vastgesteld, kan zij het gemeentebestuur uitnodigen haar verzoek nader toe te lichten.

Bij de beoordeling van de score op de parameters ‘instroom’ en ‘uitstroom’ besteedt de toetsingscommissie aandacht aan de mate waarin deze scores worden bepaald door de in deze gemeente opgetreden uitzonderlijke situaties. Voorbeelden van oorzaken van uitzonderlijke instroom:

- vestiging van een asielcentrum binnen de gemeente;
- forse instroom in de bijstand vanwege uitstroom uit de WW die op zijn beurt verklaard kan worden uit een massaontslag in de voorliggende periode.

Ten aanzien van de ‘uitstroom’ laat de toetsingscommissie haar aandacht uitgaan naar de vraagzijde van de lokale arbeidsmarkt – i.c. de werkgelegenheidsontwikkeling.

De toetsingscommissie heeft de mogelijkheid om bij de beoordeling van de scores van de tekortgemeente een vergelijking te maken met andere gemeenten. Onder vergelijkbare gemeenten wordt in dit verband verstaan gemeenten die in hetzelfde CWI-gebied liggen (om

zo regionale invloeden in haar oordeel te kunnen betrekken) en die een bijstandsbudget per inwoner van 20-64 jaar hebben van vergelijkbare hoogte.

Oordeel IWI

De minister laat zich bij een beroep op een aanvulling van de uitkering op het inkomensdeel door een gemeente adviseren door een toetingscommissie. Tevens betreft hij daarbij het oordeel van IWI over de uitvoering van deze wet.

Het oordeel van de inspectie heeft betrekking op uitvoering en prestaties op het terrein van reïntegratie en handhaving (rechtmatig en doelbereik van de gemeentelijke uitvoering). Als de minister dit kader aanpast, bijvoorbeeld door een onderscheid tussen kleine en grote gemeenten, heeft dat uiteraard gevolgen voor de reikwijdte van het oordeel van de toezichthouder.

IWI baseert haar oordeel zoveel mogelijk op bij de minister van SZW beschikbare gegevens. Alleen indien dat noodzakelijk is om tot een oordeel te komen is aanvullende gegevensvraag en/of onderzoek aan de orde.

Zo kan IWI onder meer beoordelen hoe de gemeente de wettelijke bevoegdheden, bijvoorbeeld inzake terugvordering, heeft gebruikt. Ook kan IWI zich een oordeel vormen over de inhoud en uitvoering van de verordeningen als bedoeld in artikel 8 WWB:

- het ondersteunen bij arbeidsinschakeling en het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a WWB. Hier zal tevens aandacht uitgaan naar de mate waarin de gemeente meer heeft uitgegeven dan het toegekende budget werkdeel WWB;
- het verlagen van de algemene bijstand, bedoeld in artikel 18, tweede lid WWB;
- het verhogen en verlagen van de norm, bedoeld in artikel 30 WWB.

Mede op basis van het IWI-ordeel komt de toetsingscommissie tot haar advies aan de Minister van SZW. Indien de aanvraag met bijlagen dan wel het IWI-ordeel daartoe aanleiding geeft, kan de toetsingscommissie in overleg treden met de betrokken tekortgemeente.

Regime voor de kleine gemeenten (minder dan 40.000 inwoners)

In afwijking van bovenstaande geldt voor de categorie kleine gemeenten het volgende regime. De genoemde vormvoorschriften en de inhoudelijke beoordelingscriteria zijn identiek aan het hierboven uiteengezette regime met één uitzondering. Betreffende de toets in hoeverre het handelen van de tekortgemeente mede de veroorzaker is van de ontstane tekortsituatie beziet de toetsingscommissie in principe alleen of de gemeente de wet rechtmatig heeft uitgevoerd. Indien het verslag over de uitvoering conform de voorschriften is opgesteld en ingediend en er geen sprake is van ernstige tekortkomingen, heeft de kleine gemeente aan dit criterium voldaan. Mocht de door de gemeenten aangeleverde informatie een indicatie geven dat het tekort ontstaan is door het gevoerde gemeentelijk beleid, dan kan dit alsnog worden betrokken bij het oordeel van de toetsingscommissie.

De reden dat wordt overgegaan tot het instellen van een lichter regime voor de kleine gemeenten is gebaseerd op de veronderstelling dat voor deze categorie gemeenten met name de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt als veroorzaker van een optredend budgettekort kunnen worden aangewezen. Bij kleine gemeenten geldt dat een relatief geringe extra instroom meteen een grote impact heeft en daarmee het risico van een optredend budgettekort verhoogt.

Relatie met de verdeelsystematiek

De toetsingscommissie heeft tot taak bij tekortgemeenten te kijken naar het gevoerde gemeentelijk beleid en naar het effect van de lokale arbeidsmarkt. Dat laat echter overlet dat gemeenten ook tegen tekorten aan kunnen lopen als gevolg van imperfecties in de verdeelsystematiek, i.c. de toepassing van het objectieve en het historische verdeelmodel. Er is gekozen voor een gestage ingroei van het objectief verdeelmodel voor de grote gemeenten, in combinatie met een beleidsmatige indamming van ex ante herverdeeleeffecten. Daarnaast zal de komende jaren periodiek onderzoek worden verricht teneinde het objectief verdeelmodel verder te verbeteren. Derhalve zullen enkel tekorten die ontstaan door een uitzonderlijke ontwikkeling op de lokale arbeidsmarkt worden gecompenseerd, mits adequaat gemeentelijk beleid is gevoerd. Analyses van de toetsingscommissie zullen worden betrokken bij het jaarlijks verder perfectioneren van het objectief verdeelmodel.

Negatief advies

Het oordeel dat de ontstane situatie het resultaat is van het handelen van de gemeente leidt tot een afwijzende beslissing. Ook indien de Minister de gemeente, wegens een geconstateerde ernstige tekortkoming, een aanwijzing heeft gegeven op grond van artikel 76, derde lid, WWB, bestaat geen recht op een aanvullend budget. Indien de aanvraag om een aanvullend budget wordt ingediend in of de beslissing daarop moet worden genomen tijdens de hoor en wederhoorperiode van 8 weken die aan het opleggen van een aanwijzing vooraf gaat, wordt de beslissing aangehouden tot zekerheid bestaat of de aanwijzing gegeven wordt.

Hoogte aanvullende uitkering

Indien de toetsingscommissie van oordeel is dat aan de bovengenoemde aspecten is voldaan zal ze een advies moeten opstellen over de hoogte van het bedrag aan aanvullende uitkering.

De hoogte van de aanvullende uitkering is gebaseerd op de uitkomst van de analyse van het effect van de arbeidsmarkt en van het gevoerde gemeentelijk beleid en de uitvoering daarvan.

De gemeente loopt financieel risico over een bedrag tot ten minste 1,1 x het toegekende budget (uitgaande van een eigenrisicodrempel van 10% van het toegekende budget).

De hoogte van de aanvullende uitkering is maximaal gelijk aan de werkelijke bijstandsuitgaven minus de som van het vastgestelde budget inkomensdeel en het eigen risico. De term 'maximaal' geeft aan dat het bedrag van de aanvullende uitkering *minder* kan zijn dan het verschil tussen de werkelijke uitgaven en de som van het vastgestelde budget x factor 1,1. De exacte hoogte van het bedrag van de aanvullende uitkering wordt afgestemd op de bevindingen van de toetsingscommissie ten aanzien van het gevoerde gemeentelijk beleid en de uitvoering daarvan.

Oordeel Minister

Binnen vier weken na ontvangst van het IWI-ordeel legt de toetsingscommissie haar advies voor aan de Minister, die het besluit neemt. Een positief advies bevat een berekening van de hoogte van het te verstrekken aanvullende budget, een negatief advies bevat de overwegingen die de afwijzing van het verzoek rechtvaardigen. Tegen de beslissing van de Minister staat bezwaar en beroep open op grond van de Algemene wet bestuursrecht.

WERKDEEL WWB 2004

1. Doelgroep

Op grond van artikel 69, eerste lid, onderdeel a WWB verstrekt het rijk jaarlijks aan de gemeenten een uitkering voor de kosten van voorzieningen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a WWB. De doelgroep betreft personen met een algemene bijstandsuitkering, niet-uitkeringsgerechtigden en personen met een uitkering op grond van de Algemene Nabestaandenwet.

Met de Invoeringwet WWB zijn de IOAW en IOAZ gewijzigd. Artikel 34, eerste lid IOAZ en artikel 34, eerste lid IOAW regelt dat de gemeente verantwoordelijk is voor het ondersteunen van personen die een uitkering ontvangen op grond van de IOAZ respectievelijk IOAW bij de arbeidsinschakeling. Artikel 59i, eerste lid IOAZ en artikel 59e, eerste lid IOAW regelt dat de kosten van deze voorzieningen ten laste komen van de uitkering als bedoeld in artikel 69, eerste lid, onderdeel a WWB.

In artikel 14 van de Invoeringwet WWB is verder geregeld dat de WIW-dienstbetrekkingen, de WIW-werkervaringsplaatsen en de I/D-banen worden opgevat als voorzieningen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a WWB. Dit betekent dat de financiering van de lopende verplichtingen gesubsidieerde arbeid alsmede de inzet van voorzieningen gericht op reïntegratie naar reguliere arbeid ten laste kunnen komen van het macrobudget werkdeel WWB.

2. Bestedingsrichting werkdeel WWB

De uitkering werkdeel WWB is bedoeld ter financiering van de ondersteuning bij de arbeidsinschakeling van personen uit de doelgroep als hierboven omschreven. De activiteiten dienen gericht te zijn op het aanbieden van een voorziening, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling.

Op grond van artikel 69, eerste lid, onderdeel a van de WWB is geregeld dat uitvoeringskosten niet mogen worden gefinancierd ten laste van de uitkering werkdeel WWB.

3. Macrobudget werkdeel WWB

In de meerjarenbegroting SZW zijn de volgende bedragen opgenomen voor de jaren 2004 t/m 2007 (bedragen x €1 mln.):

Jaar	2004	2005	2006	2007
Macrobudget (x €mln.)	1562,6	1598,0	1616,3	1616,3

Het beschikbare macrobudget 2004 is een samenvoeging van de bestaande budgetten voor de Wiw-werkervaringsplaatsen, Wiw-dienstbetrekkingen, Wiw-Scholing&Activering en de ID-banen. De bij het Strategisch Akkoord voorgenomen ombuigingen zijn in het macrobedrag verwerkt.

De hoogte van het macrobudget 2004 is het bedrag zoals opgenomen in de begroting SZW die in september 2003 zal worden vastgesteld.

4. Verdeelsystematiek werkdeel WWB

In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp WWB is de voorgenomen nieuwe verdeelsystematiek (structurele situatie en overgangsregime) kort beschreven. In afwijking van hetgeen is gesteld in de memorie van toelichting zal het aldaar beschreven overgangsregime vanaf het uitvoeringsjaar 2005 van start gaan.

Voor het uitvoeringsjaar 2004 zal het beschikbare macrobudget worden verdeeld op basis van de procentuele aandelen van de gemeenten in het uitvoeringsjaar 2004. Dit betekent dat voor dat jaar is gekozen voor een verdeelsystematiek welke is gebaseerd op de status quo voor het jaar 2003 .

In het onderstaande wordt de berekeningswijze van de aandelen per gemeente in het macrobudget werkdeel WWB 2004 beschreven.

Het aandeel van een gemeente in 2004 is gelijk aan het aandeel van deze gemeente in het totaal beschikbare budget in 2003.

Het macrobudget 2003 bestond uit 5 verschillende budgetten:

1. WIW-normbudget
2. WIW-declaratiedeel dienstbetrekkingen
3. WIW-declaratiedeel werkervaringsplaatsen
4. WIW Scholings- & Activeringsbudget
5. ID-budget.

Het aandeel voor een gemeente in 2003 wordt bepaald door de som van deze budgetten gedeeld door het beschikbare macrobudget. Voor de budgetten 1., 4. en 5. komt dit neer op het optellen van de toegekende budgetten. Voor de budgetten 2. en 3. dient een systematiek te worden gehanteerd welke het macro beschikbare declaratiebudget toedeelt aan gemeenten. Dit is als volgt gebeurd:

Toedeling declaratiedeel WIW-dienstbetrekkingen:

Het budgetaandeel per gemeente is gebaseerd op het aantal gerealiseerde WIW-dienstbetrekkingen van de gemeente in het jaar 2002 ten opzichte van het totale aantal gerealiseerde WIW-dienstbetrekkingen in het jaar 2002 – gemiddelde stand over dat jaar o.b.v. kwartaalcijfers – en dit aandeel te vermenigvuldigen met het voor het jaar 2003 beschikbare macrobudget declaratiedeel WIW-dienstbetrekkingen.

Toedeling declaratiedeel WIW-werkervaringsplaatsen:

Het budgetaandeel per gemeente is gebaseerd op het aantal WIW-werkervaringsplaatsen van de gemeente in het jaar 2002 ten opzichte van het totale aantal WIW-werkervaringsplaatsen in het jaar 2002 – gemiddelde stand over dat jaar o.b.v. kwartaalcijfers – en dit aandeel te vermenigvuldigen met het voor het jaar 2003 beschikbare macrobudget declaratiedeel WIW-werkervaringsplaatsen.

Beide op bovenstaande wijze berekende budgetaandelen zijn opgeteld bij de overige deelbudgetten om het totale budget van een gemeente in 2003 te berekenen.

5. Openbare lichamen

De Wgr-samenwerkingsverbanden die door het ministerie zijn aangemerkt als de entiteiten aan wie de deelnemende gemeenten de volledige verantwoordelijkheden en bevoegdheden betreffende artikel 7, eerste lid, onderdeel a WWB intergraal hebben overgedragen ontvangen

één uitkering. De hoogte van deze uitkering is gelijk aan de som van de uitkeringen van de aan het Wgr-samenwerkingsverband deelnemende gemeenten. In tegenstelling tot de verdeelsystematiek inkomensdeel WWB wordt bij de verdeelsystematiek werkdeel WWB immers geen onderscheid gemaakt naar gemeentegrootteklassen.

6. Meeneem- en voorschotregeling werkdeel

In artikel 70, derde lid WWB is geregeld dat een positief verschil tussen de uitkering werkdeel en de rechtmatig gemaakte kosten – i.c. de netto-betalingen (saldo van uitgaven en inkomsten) en op basis van het kasstelsel – terugvloeit naar het rijk. In de memorie van toelichting van de WWB is opgenomen dat de gemeente het overschot op het werkdeel tot een nader te regelen maximum mag meenemen naar het volgende begrotingsjaar, omdat niet alle lopende verplichtingen in het begrotingsjaar leiden tot kosten in hetzelfde begrotingsjaar. Een meeneemregeling biedt een bepaalde zekerheid dat gemeenten kosten die voortvloeien uit financiële verplichtingen die zijn aangegaan in het voorafgaande uitvoeringsjaar kunnen financieren. Daarnaast wenst het rijk de gemeenten de mogelijkheid te bieden om in het lopend begrotingsjaar een voorschot te nemen op de middelen die in het komende begrotingsjaar zullen worden toegekend. Op deze wijze wordt de gemeente financieel in staat gesteld om te variëren in de beleidsinspanningen tussen de jaren.

Eénzelfde percentage voor meeneem- en voorschotregeling

Bij de meeneemregeling van het Scholings- en Activeringsbudget op grond van de Wet inschakeling werkzoekenden hebben gemeenten vanwege ruime budgetoverschotten nooit gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het nemen van een voorschot op het volgende begrotingsjaar. Bij deze regeling was er sprake van éénzelfde maximumpercentage dat gold voor zowel het meenemen naar een volgend jaar als het opnemen van een voorschot op het volgende jaar. Deze lijn wordt voortgezet in de WWB. Er is voor gekozen om éénzelfde percentage vast te stellen voor zowel de meeneem- als de voorschotregeling vanwege de grote samenhang, het eenvoudig houden van de regeling en gelet op de dereguleringsdoelstelling.

Hoogte percentages meeneem- en voorschotregeling

- Het percentage van het budget [t] dat mag worden meegenomen naar het uitvoeringsjaar [t+1] is vastgesteld op 25% van het budget [t].
- Het percentage dat in het uitvoeringsjaar [t] mag worden onttrokken aan het budget [t+1] is vastgesteld op 25% van het budget [t].

De grondslag voor het percentage van de voorschotregeling is het budget van het lopende uitvoeringsjaar. Dit biedt de gemeente de gelegenheid om bij het opstellen van de gemeentelijke begroting exact het maximale bedrag van de meeneemregeling te kunnen bepalen. Dit is niet het geval indien de grondslag voor het percentage zou worden gebaseerd op het budget voor het volgens uitvoeringsjaar aangezien dat budget op dat moment nog niet bekend is.

ADRESLOZEN

Artikel 40, eerste lid, van de WWB regelt jegens welke gemeente de belanghebbende zijn aanspraak op bijstand geldend kan maken. Het eerste lid van dat artikel bevat tevens de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur te bepalen dat de uitvoering van die wet ten aanzien van personen die niet beschikken over een adres als bedoeld in artikel 1 van de

Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens geconcentreerd wordt bij een beperkt aantal bij die maatregel aan te wijzen gemeenten. Deze facultatief geformuleerde delegatiebepaling wordt hierbij ingevuld. Met ingang van 1 januari 1999 is het Besluit specifieke uitkeringen maatschappelijke opvang, vrouwenopvang en verslavingsbeleid (Besluit van 7 oktober 1998, Stb. 614¹) in werking getreden. In de bijlage, onder A, van voornoemd besluit is een opsomming gegeven van gemeenten waaraan een uitkering voor maatschappelijke opvang wordt verstrekt. Deze gemeenten worden ook aangewezen als gemeenten die bijstand verlenen aan adreslozen. Op deze manier vindt aansluiting plaats tussen enerzijds de maatschappelijke opvang van adreslozen en anderzijds de bijstandsverlening.

In artikel 11, tweede lid, van het besluit is vastgelegd dat de bijstand wordt verleend door burgemeester en wethouders van de gemeente waar de adresloze zich op het moment van zijn aanvraag bevindt. Met deze opzet is een zeer feitelijk criterium gekozen. De bijstand aan de adresloze moet immers veelal snel, en in ieder geval met beoordeling van de feitelijke toestand worden verleend.

¹ Nadien gewijzigd bij Besluiten van 12 februari 2000, stb. 94, 13 oktober 2000, stb. 469, 6 april 2001, stb. 214 en 14 september 2001, stb. 415)

Bijlage, behorende bij artikel 8 van het Besluit WWB

OBJECTIEF VERDEELMODEL

Bij de berekening van de uitkeringsbedragen voor gemeenten met meer dan 40.000 inwoners (artikelen 6 en 7) wordt gebruik gemaakt van objectief vastgestelde gemeentelijke uitkeringskosten. De objectieve gemeentelijke uitkeringskosten worden, op grond van artikel 6, vastgesteld aan de hand van een zogenoemde objectief verdeelmodel. Dit objectief verdeelmodel is opgenomen in deze bijlage.

De objectieve uitkeringskosten van gemeenten met meer dan 40.000 inwoners worden vastgesteld met behulp van tien verdeelmaatstaven met bijbehorende bedragen.

Onderdeel A van deze bijlage geeft informatie over de verdeelmaatstaven:

- een beschrijving van de verdeelmaatstaven;
- de bron die per gemeente het aantal eenheden per verdeelmaatstaf levert (onder eenheid wordt de meeteenheid verstaan waarin de verdeelmaatstaf wordt uitgedrukt, zoals percentage, aandeel, e.d.);²
- het peiljaar waarop dit aantal betrekking heeft.

In onderdeel B worden de bedragen per verdeelmaatstaf vermeld.

Onderdeel C beschrijft de correctiefactor C als opgenomen in artikel 6 van dit besluit.

Tot slot wordt in onderdeel D nader ingegaan op de verschillen tussen de huidige en de voorgaande versie van het objectief verdeelmodel.

Berekeningswijze objectief vastgestelde gemeentelijke uitkeringskosten

Het bedrag aan objectief vastgestelde uitkeringskosten van een gemeente wordt verkregen door eerst de kosten per hoofd van de gemeentelijke bevolking (van 20 jaar en ouder) te bepalen en daarna deze kosten te vermenigvuldigen met het aantal inwoners van de gemeente van 20 jaar en ouder.

De kosten per hoofd worden berekend door het aantal eenheden per verdeelmaatstaf voor die gemeente te vermenigvuldigen met het bedrag per eenheid. Als bijvoorbeeld de bevolking van gemeente X voor 28,2 procent bestaat uit inwoners met een laag inkomen, dan wordt dit getal (28,2: het aantal van de eenheid) vermenigvuldigd met het in de tabel van onderdeel B bij deze verdeelmaatstaf genoemde bedrag van 18,539 euro's. Zo wordt voor elke verdeelmaatstaf het voor gemeente X geldend aantal eenheden vermenigvuldigd met het bijbehorende bedrag per eenheid. De optelling van al deze bedragen geeft, met de toevoeging van een basisbedrag, de objectief vastgestelde uitkeringskosten per inwoner (van 20 jaar en ouder) van gemeente X.

Het basisbedrag is het bedrag dat voor iedere gemeente met meer dan 40.000 inwoners dezelfde waarde heeft. Deze waarde is op dezelfde wijze berekend als de bedragen per eenheid van de verdeelmaatstaven.

² In de tabel die in onderdeel B is opgenomen staan de eenheden tussen haakjes vermeld.

A. Verdeelmaatstaven

Het schema geeft de verdeelmaatstaven weer en de factoren op basis waarvan de eenheden van die verdeelmaatstaven worden vastgesteld. Zo staat bijvoorbeeld niet alleen de verdeelmaatstaf 'lage inkomens' vermeld, maar ook 'personen met inkomen' om het aantal in de bij deze verdeelmaatstaf behorende eenheid, 'het percentage van inwoners met inkomen' te kunnen uitdrukken.

Tabel 1 *Gegevensdefinities Verdeelmodel voor de 40.000+ gemeenten*

Verdeelkenmerk	2001
1. Lage inkomens (in % van de personen met inkomen) ^a	1998-2000
2. Eenouderhuishoudens 20-39 jaar (in % van inwoners 20-64 jaar)	2001
3. Arbeidsongeschikten: WAO, WAJONG en WAZ (in % van inwoners 20-64 jaar)	2001
4. Totaal allochtonen (in % van alle inwoners)	2001
5. Eenpersoonshuishoudens 20-64 jaar (in % van inwoners 20-64 jaar)	2001
6. Werklozen met maximale WW-duur (in % van inwoners 20-64 jaar) ^b	1999-2001
7. Regionaal klantensurplus (regionaal klantenpotentieel minus aantal inwoners, x 1.000) ^c	2001
8. Omgevingsadressendichtheid (x 1.000) ^c	2001
9. Banen handel, horeca en schoonmaak (in % totaal aantal banen COROP-regio)	2001
Bijstandsuitgaven in enge zin per inwoner van 20-64 jaar en ouder (in euro's)	2001

a. Ongewogen driejaarsgemiddelde van het percentage lage inkomens.

b. Quotiënt van het driejaarsgemiddelde van WW-max en het driejaarsgemiddelde van het aantal inwoners 20-64 jaar.

c. Regionaal klantenpotentieel en omgevingsadressendichtheid berusten op de voorlopige cijfers voor 2002; dat wil zeggen, de waarden voor het jaar 2001 in de gemeente-indeling 2002. Saldering van het regionaal klantenpotentieel met het aantal inwoners in 2001 levert het regionaal klantensurplus op.

B. Bedragen per eenheid voor gemeenten met 40.000 of meer inwoners

Tabel 2 *Nieuwe Verdeelmodel voor de bijstand in enge zin in de 40.000+ gemeenten op basis van de gemeente-indeling 2003 (inclusief samenwerkingsverbanden), 2001*

Verdeelkenmerk	Nieuwe Verdeelmodel
	(ongewogen LAD)
	Gewicht (euro's) ^a
Lage inkomens (driejaarsgemiddelde)	18,539
Eenouderhuishoudens 20-39 jaar	168,421
Arbeidsongeschikten	-13,237
Totaal alloctonen	3,377
Eenpersoonshuishoudens 20-64 jaar	10,237
WW-max (driejaarsgemiddelde)	149,505
Regionaal klantensurplus	0,248
Omgevingsadressendichtheid	-47,864
Banen handel, horeca & schoonmaak (op COROP-niveau)	-7,452
Constante	-312,538
Gewogen R ²	0,973
Ongewogen R ²	0,940

a Alle gewichten zijn significant bij een significantieniveau van 5%.

C. Correctiefactor middelgrote gemeenten

In het geval van gemeenten met meer dan 40.000 en minder dan 60.000 inwoners moet de uitkering - conform artikel 6 - gecorrigeerd worden met de factor C. Deze correctiefactor is nodig om aan de randvoorwaarde te voldoen dat de som van de uitkeringen aan de middelgrote gemeenten gelijk moet zijn aan het totale bedrag dat beschikbaar is voor de uitkeringen aan deze gemeenten.

De correctiefactor wordt aan de hand van de volgende formule berekend:

$$C = \frac{1}{1 + 0,4 \sum_i M_i \left(\frac{O_i}{OT} - \frac{K_i}{TK} \right)}, \text{ waarbij } i \in \{\text{middelgrote gemeenten}\}.$$

D. Doorontwikkeling objectief verdeelmodel

Wijzigingen ten opzichte van het objectief verdeelmodel zoals is gehanteerd bij de verdeling van het macrobudget WFA 2003:

1. Het objectief verdeelmodel is aangepast voor de toepassing van de verdeling van het macrobudget inkomensdeel WWB.

Binnen de WWB wordt de bijstand in enge zin volledig gebudgetteerd. Onder bijstandsuitgaven in enge zin worden de bijstandsuitgaven bedoeld exclusief de uitgaven in het kader van de IOAW, IOAZ en Bbz. De bijstandsuitgaven IOAW, IOAZ en Bbz worden separaat geraamd en separaat verdeeld over de gemeenten. Het macrobudget bestaat uit twee delen, waarbij het deel voor personen tot aan 65 jaar mede op basis van het objectief verdeelmodel wordt verdeeld. Bij de schatting van het nieuwe objectief verdeelmodel is hiermee rekening gehouden.

2. Het nieuwe verdeelmodel bevat enkele nieuwe omschrijvingen van bestaande maatstaven:

- a. De invloed van de grootste gemeenten is teruggebracht door het hanteren van de schattingsmethodiek ongewogen kleinste absolute afwijkingen. In deze methode wordt de som van de absolute afwijkingen tussen uitgaven en model geminimaliseerd. Daardoor krijgen extremere waarden minder gewicht dan bij de tot nu toe toegepaste kleinste kwadratenmethode;
- b. De maatstaf 'lage inkomens' is nog steeds gebaseerd op steekproefgegevens, maar nu op het gemiddelde van de steekproefuitkomst in drie jaren. Dit vermindert het effect van steekproeffluctuaties in kleinere gemeenten en geeft een beter beeld van de structurele situatie;
- c. De maatstaf 'verhuizingen' is eveneens gebaseerd op een driejaarsgemiddelde. Daarmee wordt de volatiliteit van verhuizingen in de tijd sterk afgezwakt. Incidentele omstandigheden, zoals het gereedkomen van Vinex-lokaties in naburige gemeenten, zorgen nauwelijks meer voor vertekeningen;
- d. De maatstaf 'regionaal klantenpotentieel' is in het nieuwe verdeelmodel gesaldeerd met het aantal inwoners. Deze werkwijze leidt tot een lichtere vermindering van de schaalgedrevenheid van dit verdeelkenmerk. Bovendien wordt het effect van de centrumgemeente versus randgemeente hierdoor wat sterker geaccentueerd.

3. Het nieuwe objectief verdeelmodel bevat enkele nieuwe maatstaven:

- a. De maatstaf 'vrouwen van 25 tot en met 29 jaar' is vervangen door de maatstaf 'eenpersoonhuishoudens van 20 tot en met 64 jaar'. Dit verdeelkenmerk reflecteert de oververtegenwoordiging van de bevolkingsgroep alleenstaanden in de bijstandspopulatie.
- b. De maatstaf 'werkzame beroepsbevolking' is vervangen door de maatstaf 'werklozen met een maximale WW-duur'. De nieuwe maatstaf berust op een integrale telling en niet op steekproeven zoals bij de oude maatstaf. Verder blijkt dit nieuwe verdeelkenmerk veel beter in te spelen op de conjuncturele component van de bijstand dan de maatstaf 'werkzame beroepsbevolking'.
- c. De maatstaf 'aantal banen in de handel, horeca en schoonmaak' (in % van het totaal aantal banen) is als indicator voor de beschikbaarheid van laaggeschoolde werkgelegenheid toegevoegd.

4. Door het opnemen van bovengenoemde nieuwe maatstaven, de doorgevoerde technische verbeteringen en de nieuwe schattingsmethode, zijn in het nieuwe objectief verdeelmodel de oude maatstaven 'huurwoningen' en 'verhuizingen' vervallen, aangezien de gewichten van beide verdeelkenmerken niet langer statistisch significant waren.

Voor nadere informatie over het nieuwe objectief verdeelmodel wordt verwezen naar het rapport *'Een nieuw verdeelmodel voor de Wet Werk en Bijstand'*, APE, augustus 2003.

Besluit tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 7 van de Invoeringswet Wet werk en bijstand (Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004)

Concept

Op voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van ...,
Directie Bijstand en Gemeentelijk Activeringsbeleid, nr. B&GA/GAB/....

Gelet op artikel 7 van de Invoeringswet Wet werk en bijstand;

De Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van ..., Directie Bijstand en Gemeentelijk Activeringsbeleid, nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk I. Begripsomschrijvingen

Artikel 1 Definitiebepalingen

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. wet: de Wet werk en bijstand;

b. zelfstandige: de belanghebbende van 18 tot 65 jaar, die voor de voorziening in het bestaan is aangewezen op arbeid in eigen bedrijf of zelfstandig beroep hier te lande en die:

1°. voldoet aan de wettelijke vereisten voor de uitoefening daarvan;

2°. voldoet aan het urencriterium, bedoeld in artikel 3.6 van de Wet inkomstenbelasting 2001, en

3°. alleen of samen met degenen met wie hij het bedrijf of zelfstandig beroep uitoefent de volledige zeggenschap in dat bedrijf of zelfstandig beroep heeft en de financiële risico's daarvan draagt;

c. levensvatbaar bedrijf of zelfstandig beroep: het bedrijf of zelfstandig beroep waaruit de zelfstandige naar verwachting na bijstandsverlening een inkomen zal verwerven dat, samen met het overige inkomen, toereikend is voor de voortzetting van het bedrijf of zelfstandig beroep en voor de voorziening in het bestaan;

d. boekjaar: de periode van 12 maanden waarover de administratie van de zelfstandige wordt gevoerd;

e. netto inkomen: het over het boekjaar verworven inkomen, bedoeld in hoofdstuk 3, paragraaf 3.4 van de wet, met toepassing van artikel 6, tweede lid;

f. bruto inkomen: het over het boekjaar verworven inkomen, bedoeld in hoofdstuk 3, paragraaf 3.4 van de wet, zonder toepassing van artikel 31, derde lid, van de wet en artikel 6, tweede lid;

g. jaarnorm: de tot een bedrag per boekjaar omgerekende som van de bijstandsnorm, bedoeld in hoofdstuk 3 paragraaf 3.2 en 3.3 van de wet, en de verleende bijzondere bijstand;

h. totaal vermogen: het vermogen, bedoeld in artikel 34, eerste lid, onderdeel a, van de wet, zonder aftrek van de aanwezige schulden en zonder de in artikel 34, tweede lid, onderdelen a en e, van de wet, bedoelde bezittingen in aanmerking te nemen;

i. eigen vermogen: het verschil tussen het totaal vermogen en de aanwezige schulden;

j. bank: kredietinstelling die is ingeschreven in de afdelingen I, onderafdeling 1, 2, 3, 5 of 6 of afdeling III van het register, bedoeld in artikel 52, eerste lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992;

k. onderzoek: een bedrijfseconomisch of bedrijfstechnisch onderzoek, waaronder begrepen de

taxatie van vermogensbestanddelen, afgerond met een schriftelijke rapportage, voor zover dit onderzoek noodzakelijk is voor de uitvoering van dit besluit;

l. ondernemer in de binnenvaart:

de zelfstandige die arbeid verricht door:

- a. het vervoeren of opslaan van goederen met behulp van een schip dat bestemd is of gebruikt wordt voor het vervoer van goederen op de Nederlandse binnenwateren, stromen en riviermonden, alsmede op de Dollard, de Waddenzee en het IJsselmeer;
- b. het slepen of duwen van de in onder a bedoelde schepen met een boot die blijkens zijn bouw daarvoor is bestemd en niet tevens is ingericht voor het vervoer van goederen.

Hoofdstuk II. Algemene bepalingen

§ 1. Algemeen

Artikel 2 Kring van rechthebbenden

1. Algemene bijstand kan worden verleend aan:

- a. de zelfstandige die gedurende een redelijke termijn als zodanig werkzaam is geweest en wiens bedrijf of zelfstandig beroep levensvatbaar is;
- b. de persoon of de echtgenoot van de persoon die uit hoofde van werkloosheid een uitkering ontvangt en die een bedrijf of zelfstandig beroep begint dat levensvatbaar is;
- c. de zelfstandige van 55 jaar en ouder wiens bedrijf of zelfstandig beroep niet levensvatbaar is en die het bedrijf of zelfstandig beroep gedurende een aaneengesloten periode van 10 jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag heeft uitgeoefend en hieruit een inkomen geniet dat duurzaam ontoereikend is om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien;
- d. de zelfstandige wiens bedrijf of zelfstandig beroep niet levensvatbaar is en die zich verplicht de activiteiten in het bedrijf of zelfstandig beroep zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 12 maanden, te beëindigen;
- e. de zelfstandige die om gezondheidsredenen niet of slechts beperkt in staat is tot het uitoefenen van zijn bedrijf of zelfstandig beroep en die een uitkering ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen heeft aangevraagd.

2. Bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal kan slechts worden verleend aan de zelfstandige, bedoeld in de onderdelen a, b en c van het eerste lid.

3. Bijstandsverlening aan een persoon die algemene bijstand ontvangt, die voornemens is een bedrijf of zelfstandig beroep te beginnen en zich in verband hiermee niet beschikbaar stelt voor arbeid in dienstbetrekking kan gedurende een voorbereidingsperiode van ten hoogste 12 maanden worden voortgezet. In een zodanig geval:

- a. zijn de artikelen 9 en 10 van de wet niet van toepassing;
- b. is de zelfstandige verplicht mee te werken aan begeleiding door een door het college aangewezen derde.

Artikel 3 Bedrag om niet

1. Bijstand in de vorm van een bedrag om niet als bedoeld in de artikelen 12, 19, 21 en 22:

- a. wordt niet verleend indien het eigen vermogen meer bedraagt dan €156.240,00;
- b. wordt, indien het eigen vermogen meer bedraagt dan €37.177,00, doch minder dan €156.240,00, slechts verleend indien dit eigen vermogen niet meer bedraagt dan 30 procent van het totaal vermogen.

2. In afwijking van het eerste lid wordt aan de zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, bijstand in de vorm van een bedrag om niet als bedoeld in de artikelen 12 en 26

niet verleend, indien het eigen vermogen meer bedraagt dan €109.368,00.

Artikel 4 Forfaitair bedrag

De bijstand, die wordt verleend in de vorm van een bedrag om niet met toepassing van de artikelen 12, 21, eerste lid, 22 en 26 wordt verhoogd met een forfaitair bedrag dat overeenkomt met de loonbelasting en de premies volksverzekeringen, bedoeld in artikel 19, vierde lid, van de wet.

Artikel 5 Boekjaar

De algemene bijstand wordt per boekjaar vastgesteld.

§ 2. Inkomen

Artikel 6 Het inkomen

1. In afwijking van artikel 32, eerste lid, onderdeel b, van de wet wordt bij de bijstandsverlening aan een zelfstandige rekening gehouden met het inkomen over een boekjaar. Een teruggave van inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen wordt bij een zelfstandige niet als inkomen aangemerkt.
2. Bij de bijstandsverlening aan een zelfstandige worden de verschuldigde inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen over inkomen waarover geen loonbelasting is geheven gesteld op 20 procent van dat inkomen.

§ 3. Vermogen

Artikel 7 Het vermogen

Niet als vermogen wordt in aanmerking genomen het voor de uitoefening van het bedrijf of zelfstandig beroep noodzakelijke vermogen, waaronder mede begrepen het vermogen gebonden in de door de zelfstandige of zijn gezin in eigendom bewoonde woning met bijbehorend erf.

Artikel 8 Vermogensvaststelling

1. De voor de uitoefening van het bedrijf of zelfstandig beroep noodzakelijke bezittingen en de aanwezige schulden van de zelfstandige worden gewaardeerd op basis van de waarde in het economisch verkeer.
2. In afwijking van het eerste lid worden de volgende vermogensbestanddelen als volgt gewaardeerd:
 - a. onderhanden werken, halffabrikaten, eindproducten en te velde staande gewassen worden gewaardeerd op basis van de gemaakte kosten, arbeidskosten daaronder begrepen;
 - b. handelsvoorraden en grondstoffen worden gewaardeerd op basis van de aanschaffingswaarde, voor zover nodig gecorrigeerd met een aftrek wegens incurantheid;
 - c. immateriële activa, zoals goodwill en melkquotum worden gewaardeerd op basis van de aankoopprijs, waarbij rekening wordt gehouden met de afschrijving;
 - d. levensverzekeringen, die zijn aangegaan voor de financiering van onroerende zaken, worden opgenomen tegen de contante waarde;
 - e. aandelen in coöperaties en inkoopverenigingen alsmede andere vormen van ledenkapitaal

worden gewaardeerd op basis van de fiscale boekwaarde;

f. land en tuinbouwgrond wordt gewaardeerd op de waarde in verpachte staat.

3. In afwijking van het tweede lid, onderdeel a, kunnen de meerjarige te velde staande gewassen of de plantopstanden in een bepaalde bedrijfstak worden gewaardeerd op de waarde in het economisch verkeer op het moment dat er in deze bedrijfstak sprake is van een crisissituatie; van een crisissituatie is sprake in het geval dat er in meer dan twee opeenvolgende jaren lage opbrengstprijzen zijn verkregen al dan niet in combinatie met lage fysieke opbrengsten als gevolg van slechte weersomstandigheden.

4. Onder schulden wordt mede verstaan:

a. uit de jaarrekening blijkende schulden wegens niet uitbetaald loon aan kinderen;

b. reserveringen in verband met belastingclaims, die voortvloeien uit de vaststelling van de waarde van de bezittingen, bedoeld in het eerste en tweede lid.

5. Het college laat, indien daartoe aanleiding bestaat, de onroerende zaken taxeren door een taxateur.

6. Het college laat de waarde van de bezittingen opnieuw vaststellen indien gewijzigde omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Artikel 9 Het vermogen tezamen met anderen

Bij de verlening van bijstand aan een zelfstandige die het bedrijf of zelfstandig beroep tezamen met een of meer anderen uitoefent, wordt onder vermogen mede verstaan het vermogen van die anderen.

§ 4. Algemene bijstand

Artikel 10 Vormen van bijstand

Algemene bijstand kan naar de regels van dit besluit worden verleend in de vorm van een renteloze geldlening, die al dan niet geheel of gedeeltelijk kan worden omgezet in een bedrag om niet of in de vorm van een bedrag om niet.

Artikel 11 Uitbetaling van lening

1. Algemene bijstand heeft voorlopig de vorm van een renteloze geldlening die in maandelijkse termijnen wordt uitbetaald.

2. Zodra het inkomen bekend is over het boekjaar waarin de in het eerste lid bedoelde bijstand is verleend, wordt de hoogte van deze bijstand definitief vastgesteld en vindt, voor zover het vermogen van de zelfstandige de van toepassing zijnde grens van artikel 3 niet te boven gaat, tot die hoogte omzetting plaats in een bedrag om niet.

Artikel 12 Definitieve vaststelling netto inkomen

1. Het college neemt een nadere beslissing met betrekking tot de verleende bijstand, bedoeld in artikel 11, eerste lid, nadat het college het netto inkomen uit bedrijf of zelfstandig beroep definitief heeft vastgesteld.

2. Indien de verleende bijstand, vermeerderd met het in het desbetreffende boekjaar behaalde netto inkomen:

a. minder is dan de jaarnorm, wordt ambtshalve voor het verschil bijstand verleend, met dien verstande dat de in totaal te verlenen bijstand niet meer bedraagt dan de jaarnorm berekend naar evenredigheid over de periode waarin over het desbetreffende boekjaar bijstand is

- verleend, waarbij de als geldlening verstrekte bijstand wordt omgezet in een bedrag om niet;
- b. gelijk is aan de jaarnorm, wordt de als geldlening verstrekte bijstand omgezet in een bedrag om niet;
- c. meer is dan de jaarnorm, wordt de bijstand ter grootte van het verschil teruggevorderd en wordt de rest van de als geldlening verstrekte bijstand omgezet in een bedrag om niet.

Artikel 13 Handhaving van renteloze lening

In afwijking van artikel 12 wordt, voor zover het eigen vermogen de van toepassing zijnde vermogensgrens, genoemd in artikel 3 overschrijdt, de renteloze geldlening gehandhaafd na afloop van het tijdvak waarin bijstand is verleend. Met ingang van het jaar volgend op het laatste jaar van de bijstandsverlening wordt hierop een jaarlijkse aflossing van ten minste 10 procent voldaan. Voor zover de zelfstandige, naar het oordeel van het college, een deel van de verschuldigde aflossing niet kan voldoen, wordt uitstel van betaling verleend.

§ 5. Bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal

Artikel 14 Vormen van bijstandsverlening aan zelfstandigen

1. Bijstand aan een zelfstandige ter behoefte aan bedrijfskapitaal wordt naar de regels van dit besluit verleend in de vorm van een rentedragende lening, een renteloze lening, borgtocht of een bedrag om niet.
2. Een voorschot als bedoeld in artikel 52, van de wet, kan geen betrekking hebben op bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal.

Artikel 15 Rentedragende geldlening

Bijstand in de vorm van een rentedragende geldlening ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal wordt verleend met inachtneming van het volgende:

- a. de rente van de geldlening bedraagt 5 procent per jaar gedurende de gehele looptijd van de geldlening;
- b. de looptijd van de geldlening is ten hoogste tien jaar.

Artikel 16 Borgtocht

Bijstand in de vorm van borgtocht ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal wordt verleend met inachtneming van het volgende:

- a. de borgtocht heeft geen betrekking op de rente en kosten van die geldlening waarvoor borgtocht wordt aangegaan;
- b. de looptijd van de geldlening waarvoor borgtocht wordt aangegaan is ten hoogste tien jaar;
- c. de borgtocht kan alleen worden aangegaan met een bank;
- d. het bedrag dat de zelfstandige na uitwinning verschuldigd is, wordt aangemerkt als een lening, waarop de artikelen 40 tot en met 43 van toepassing zijn;
- e. uitwinning door de bank kan slechts plaatsvinden na toestemming van het college.

Artikel 17 Aflossing schuld

Het college kan bijstand verlenen aan de zelfstandige ter gedeeltelijke of volledige betaling van een bedrijfsschuld, mits de bijstand wordt verleend op grond van artikel 2, tweede lid.

Hoofdstuk III. Nadere bepalingen voor groepen zelfstandigen

§ 1. Gevestigde zelfstandigen

Artikel 18 Duur algemene bijstand gevestigde zelfstandigen

Aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, wordt gedurende ten hoogste 12 maanden algemene bijstand verleend. Verlenging van deze termijn met ten hoogste 24 maanden is mogelijk indien de oorzaak van de behoefte aan bijstand is gelegen in externe omstandigheden van tijdelijke aard.

Artikel 19 Verlening van bedrag om niet

In afwijking van artikel 11 wordt aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, algemene bijstand verleend als een bedrag om niet indien:

- a. de uitkeringsduur ten hoogste zes maanden is;
- b. de inkomensvorming in het betreffende bedrijf of zelfstandig beroep regelmatig over het jaar verloopt en het inkomen duurzaam lager is dan de som van de bijstandsnorm, bedoeld in hoofdstuk 3, paragraaf 3.2 en 3.3, van de wet, en de verleende bijzondere bijstand; en
- c. het vermogen van de zelfstandige, het bedrag, bedoeld in artikel 3, eerste lid, niet te boven gaat.

Artikel 20 Bedrijfskapitaal gevestigde zelfstandige

1. Aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, kan ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal bijstand in de vorm van een rentedragende geldlening of borgtocht worden verleend tot een bedrag van ten hoogste €162.344,00. Dit bedrag geldt per bedrijf of zelfstandig beroep.
2. Indien aan een zelfstandige, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, bijstand wordt verleend zowel ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal als ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan wordt de bijstand verleend met toepassing van het eerste lid.

Artikel 21 Omzetting van bedrag om niet en borgtocht

1. De op grond van de artikelen 15 en 20 verleende bijstand wordt ambtshalve geheel of gedeeltelijk omgezet in een bedrag om niet, indien het netto inkomen in het boekjaar van de aanvraag dan wel in het daaraan voorafgaande jaar lager is dan de jaarnorm. Het bedrag om niet bedraagt het verschil tussen de jaarnorm en het netto inkomen doch ten hoogste het verschil tussen het eigen vermogen en de toepasselijke vermogensgrens bedoeld in artikel 3, eerste lid. De zelfstandige bepaalt het boekjaar waarover de bijstand wordt omgezet in een bedrag om niet.
2. De op grond van de artikelen 15 en 20 verschuldigde rente wordt ambtshalve kwijtgescholden en reeds betaalde rente terugbetaald, indien het netto inkomen in een of beide boekjaren volgend op het boekjaar van de aanvraag, lager is dan de jaarnorm. Het bedrag is ten hoogste de voor dat boekjaar geldende renteverplichting op grond van artikel 15, doch niet meer dan het verschil tussen de jaarnorm en het netto inkomen in het boekjaar.
3. Indien de bijstand is verleend in de vorm van borgtocht op grond van de artikelen 16 en 20, zijn het eerste en tweede lid van overeenkomstige toepassing op de door de bank verstrekte lening. De aldus berekende bedragen worden verstrekt als een bedrag om niet. Aan deze

bijstand wordt de voorwaarde verbonden dat het wordt aangewend ter aflossing of tot rentebetaling op de door de bank verstrekte lening.

4. Het bedrag van de op grond van het eerste lid in een bedrag om niet omgezette bijstand, of het bedrag van de op grond van het tweede lid kwijtgescholden of terugbetaalde rente dan wel het op grond van het derde lid berekende bedrag om niet, kan tezamen met de over hetzelfde boekjaar verleende bijstand ingevolge hoofdstuk II, paragraaf 4, niet meer bedragen dan de jaarnorm.

Artikel 22 Bedrijfskapitaal om niet gevestigde zelfstandige

Bijstand in de behoefte aan bedrijfskapitaal kan aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, worden verleend in de vorm van een bedrag om niet tot ten hoogste €8.117,00, indien het inkomen van de zelfstandige duurzaam lager is dan de som van de bijstandsnorm, bedoeld in hoofdstuk 3, paragraaf 3.2 en 3.3, van de wet, en de verleende bijzondere bijstand en diens vermogen de grens genoemd in artikel 3, eerste lid, niet te boven gaat. Deze bijstand gaat niet samen met bijstand als bedoeld in artikel 20.

§ 2. Beginnende zelfstandigen

Artikel 23 Duur algemene bijstand beginnende zelfstandige

1. Aan de persoon, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, wordt na de beëindiging van de uitkering uit hoofde van werkloosheid gedurende ten hoogste 36 maanden algemene bijstand verleend. Verlenging van deze termijn is mogelijk indien de zelfstandige om redenen van medische of sociale aard niet volledig beschikbaar is voor de uitoefening van het bedrijf of zelfstandig beroep.

2. Toekenning van algemene bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt beëindigd zodra het bedrijf of zelfstandig beroep niet meer levensvatbaar is.

3. Het college onderzoekt of het bedrijf of zelfstandig beroep nog levensvatbaar is:

a. 6 maanden na aanvang van de bijstandsverlening, bedoeld in het eerste lid, en daarna na een periode van respectievelijk 6 en 12 maanden;

b. bij verlenging van de toekenning van algemene bijstand om redenen van medische of sociale aard als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, en vervolgens telkens na een periode van 12 maanden.

Artikel 24 Bedrijfskapitaal beginnende zelfstandige

1. Aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, kan ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal uitsluitend bijstand in de vorm van een rentedragende geldlening of borgtocht worden verleend tot een bedrag van ten hoogste €29.889,00. Dit bedrag geldt per bedrijf of zelfstandig beroep

§ 3. Oudere zelfstandigen

Artikel 25 Algemene bijstand oudere zelfstandige

Aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, wordt algemene bijstand verleend voor de duur dat hij uit het bedrijf of zelfstandig beroep naar verwachting een bruto inkomen zal behalen dat gemiddeld minstens €6.447,00 per boekjaar bedraagt.

Artikel 26 Bedrijfskapitaal oudere zelfstandige

Bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal wordt aan de zelfstandige, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, slechts verleend tot ten hoogste €8.117,00. Deze bijstand wordt verstrekt in de vorm van een bedrag om niet of, voor zover het eigen vermogen meer bedraagt dan het bedrag, genoemd in art 3, tweede lid, in de vorm van een renteloze lening. Artikel 13 is van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Beëindigende zelfstandigen

Artikel 27 Duur uitkering beëindigende zelfstandige

Aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel d, wordt algemene bijstand verleend gedurende ten hoogste 12 maanden. Verlenging van deze termijn met ten hoogste 12 maanden is op verzoek van de zelfstandige mogelijk voor zover de beëindiging naar het oordeel van het college een langere termijn noodzakelijk maakt.

§ 5. Arbeidsongeschikte zelfstandigen

Artikel 28 Duur uitkering arbeidsongeschikte zelfstandige

Aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel e, wordt algemene bijstand verleend tot het tijdstip waarop een beslissing ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen is genomen.

§ 6. Voorziening in met voorbereiding van bedrijf of zelfstandig beroep samenhangende kosten

Artikel 29 Voorbereidingsperiode

1. Aan een persoon als bedoeld in artikel 2, derde lid, kan bijstand worden verleend in de met de voorbereiding samenhangende kosten, bedoeld in artikel 2, derde lid, tot een bedrag van ten hoogste €2.469,00.
2. Deze bijstand heeft voorlopig de vorm van een renteloze geldlening.
3. Indien de belanghebbende in aansluiting op de voorbereidingsperiode:
 - a. geen bedrijf of beroep als zelfstandige begint, dan wordt de geldlening omgezet in een bedrag om niet;
 - b. een bedrijf of beroep als zelfstandige begint, dan wordt de geldlening omgezet in een rentedragende geldlening.

§ 7. Zelfstandigen die een bedrijf of zelfstandig beroep alleen of samen met anderen uitoefenen in een samenwerkingsverband of in de vorm van een rechtspersoon

Artikel 30 Zelfstandigen in samenwerkingsverband

1. Bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal aan de zelfstandige die het bedrijf of zelfstandig beroep uitoefent in de vorm van een maatschap, een vennootschap onder firma, een commanditaire vennootschap, een besloten vennootschap of een coöperatieve vereniging met wettelijke aansprakelijkheid, wordt slechts verleend indien hoofdelijke aansprakelijkheid voor de uit de bijstandsverlening voortvloeiende verplichtingen wordt aanvaard door:
 - a. alle vennoten of leden waarmee het bedrijf of zelfstandig beroep wordt uitgeoefend;

- b. de besloten vennootschap en de coöperatieve vereniging met wettelijke aansprakelijkheid.
2. De eis van aanvaarding van hoofdelijke aansprakelijkheid geldt niet voor de commanditaire vennoot wiens inbreng uitsluitend uit kapitaal bestaat.
 3. Bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal wordt niet verleend aan de vennoot in een maatschap die daar alleen arbeid inbrengt. Deze vennoot heeft geen hoofdelijke aansprakelijkheid te aanvaarden voor de aan de andere vennoten verleende bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal.

Artikel 31 Vennoten en leden

Op de bijstandsverlening, bedoeld in artikel 30, is artikel 21 op ieder van de vennoten of leden van overeenkomstige toepassing, mits de zelfstandige is aan te merken als een persoon als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a.

Artikel 32 Vermoegensgrenzen bij samenwerkingsverbanden

Indien bijstand wordt verleend aan een zelfstandige die zijn bedrijf of zelfstandig beroep uitoefent in een samenwerkingsverband of in de vorm van een rechtspersoon, gelden de bedragen van de vermogensgrenzen, bedoeld in artikel 3, voor ieder van de vennoten of leden afzonderlijk.

Artikel 33 Besloten vennootschap of coöperatieve vereniging

Ten aanzien van de zelfstandige die het bedrijf of zelfstandig beroep uitoefent in de vorm van een besloten vennootschap of een coöperatieve vereniging met wettelijke aansprakelijkheid, wordt onder netto inkomen als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, mede verstaan de naar evenredigheid van het aantal zelfstandigen in een boekjaar omgerekende netto winst van deze rechtspersoon verminderd met de hierover verschuldigde vennootschapsbelasting.

§ 8. Zelfstandigen in het buitenland

Artikel 34 Zelfstandigen in het buitenland

De bijstand die met toepassing van artikel 37 wordt verleend heeft voorlopig de vorm van een renteloze geldlening. Het bepaalde bij en krachtens artikel 11, tweede lid, is op deze geldlening van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk IV. De aanvraag

Artikel 35 De aanvraag

1. De aanvraag wordt ingediend bij het college.
2. Indien het een aanvraag betreft om als zelfstandige bijstand te ontvangen stelt het college binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag vast of recht op bijstand bestaat.
3. Het college kan de termijn bedoeld in het tweede lid verlengen met ten hoogste dertien weken, indien het college niet in staat is tijdig een besluit te nemen. Van de verlenging doet het college mededeling aan de zelfstandige, onder vermelding van het tijdstip waarop de termijn voor het nemen van een besluit zal verstrijken.
4. Het college besluit niet tot toekenning van bijstand dan nadat de juistheid en volledigheid van de door de zelfstandige verstrekte gegevens is onderzocht.
5. Als buiten toedoen van de zelfstandige het onderzoek naar de juistheid en de volledigheid

van de door hem verstrekte gegevens niet binnen de beslistermijn kan worden voltooid, besluit het college op de aanvraag op voet van de dan bekende gegevens.

Artikel 36 Aanvraag bijstand door ondernemers in de binnenvaart

De bijstand aan een ondernemer in de binnenvaart wordt verleend, indien hij verblijft op het grondgebied van:

- a. de provincies Groningen, Friesland en Drenthe: door het college van de gemeente Groningen;
- b. de provincies Overijssel en Flevoland: door het college van de gemeente Zwolle;
- c. de provincie Gelderland en de gemeenten Bergen, Boxmeer, Cuijk, Gennep, Grave, Lith, Mook en Middelaar en Oss: door het college van de gemeente Nijmegen;
- d. de provincie Utrecht: door het college van de gemeente Nieuwegein;
- e. de provincie Noord-Holland: door het college van de gemeente Amsterdam;
- f. de provincie Zuid-Holland: door het college van de gemeente Rotterdam;
- g. de provincie Zeeland: door het college van de gemeente Terneuzen;
- h. de provincie Noord-Brabant, met uitzondering van de gemeenten Asten, Boxmeer, Cranendonck, Cuijk, Deurne, Grave, Helmond, Lith, Mierlo, Oss en Someren: door het college van de gemeente Geertruidenberg;
- i. de gemeenten Asten, Cranendonck, Deurne, Helmond, Mierlo en Someren en de provincie Limburg, met uitzondering van de gemeenten Bergen, Gennep en Mook en Middelaar: door het college van de gemeente Maasbracht.

Artikel 37 Aanvraag bijstand door zelfstandigen in het buitenland

1. Bij zeer dringende redenen van tijdelijke aard kan aan de zelfstandige, die als ingezetene in de basisadministratie persoonsgegevens van een gemeente is ingeschreven en die zich uit hoofde van zijn bedrijf of beroep tijdelijk in het buitenland bevindt, door Onze Minister bijstand worden verleend volgens door hem te stellen regels.

2. Hoofdstuk 6, paragraaf 6.5, van de wet, en hoofdstuk VI zijn van toepassing op terugvordering en verhaal van kosten van bijstand die door Onze Minister is verleend, met dien verstande dat het Rijk in plaats van de gemeente treedt.

Hoofdstuk V. Verplichtingen

§ 1. Algemeen

Artikel 38 De bevordering van de zelfstandige bestaansvoorziening

1. Het college legt bij de bijstandsverlening verplichtingen op die het college nodig acht voor een doelmatige bedrijfs- of beroepsuitoefening.

2. De zelfstandige aan wie bijstand wordt verleend is verplicht naar behoren een administratie te voeren. De zelfstandige legt deze binnen 6 maanden na afloop van het boekjaar op de volgende wijze over aan het college:

- a. uit eigener beweging over ieder boekjaar waarover uitkering is verleend of aanspraak kan worden gemaakt op bijstand als bedoeld in artikel 21; of
- b. op verzoek van het college.

3. Ten aanzien van de zelfstandige die zijn bedrijf of zelfstandig beroep gedurende ten minste een half jaar niet of nagenoeg niet uitoefent, zijn de artikelen 9 en 10 van de wet van toepassing.

§ 2. Verplichtingen verbonden aan de bijstand ter voorziening aan de behoefte aan bedrijfskapitaal en maatregelen bij het niet nakomen van deze verplichtingen

Artikel 39 Verplichtingen

1. Het college legt in de beschikking waarin de bijstand wordt toegekend in elk geval vast:
a. indien de bijstand wordt verstrekt in de vorm van een rentedragende geldlening op grond van de artikelen 20 of 24:

1°. de bestemming van de geldlening;

2°. de verplichtingen tot betaling van rente en aflossing alsmede de betalingstermijnen;

3°. dat het bedrag van de lening, behoudens in de gevallen waarin artikel 21, tweede lid, van toepassing is en met inachtneming van artikel 41, terstond opeisbaar is bij het niet nakomen van de verplichtingen tot betaling van rente en aflossing;

b. indien de bijstand wordt verstrekt in de vorm van borgtocht op grond van artikel 16, dat aan de verplichtingen opgenomen in de leningsovereenkomst met de bank dient te worden voldaan.

2. In de beschikking tot toekenning van de bijstand wordt voorts opgenomen dat het bedrag van de lening terstond opeisbaar is:

a. indien zij niet overeenkomstig de bestemming is besteed;

b. op het moment dat de zelfstandige het bedrijf of zelfstandig beroep overdraagt of beëindigt;

c. ingeval van surséance van betaling of faillissement van de zelfstandige, van één van de vennoten of leden waarmee het bedrijf of zelfstandig beroep in een samenwerkingsverband wordt uitgeoefend, of van de rechtspersoon.

Artikel 40 Rente- en aflossingsverplichtingen/aanmaning

De zelfstandige die niet aan de rente- en aflossingsverplichtingen voldoet, wordt door het college tot betaling gemaand. Indien de zelfstandige ook na een tweede aanmaning niet voldoet, worden het geleende bedrag en de achterstallige rente, beide verhoogd met de wettelijke rente, teruggevorderd.

Artikel 41 Uitstel of verlaging van betaling

1. De zelfstandige die geheel of gedeeltelijk niet in staat is aan de rente- en aflossingsverplichtingen te voldoen, kan een met redenen omkleed verzoek om uitstel of verlaging van betaling bij het college indienen.

2. Indien de zelfstandige tijdelijk niet in staat is aan de verplichtingen te voldoen en bijstand om niet ingevolge artikel 21, tweede lid, niet mogelijk of ontoereikend is, kan het college, afhankelijk van de financiële omstandigheden van betrokkene:

a. tijdelijk het bedrag van de aflossing verlagen;

b. geheel of gedeeltelijk uitstel van het betalen van aflossing en rente verlenen.

3. Uitstel van aflossing en betaling van rente op grond van het tweede lid, onderdeel b, wordt ten hoogste voor een periode van een jaar verleend. Het college kan zonodig deze periode tweemaal met ten hoogste een jaar verlengen. Over de gehele looptijd van de lening kan maximaal gedurende een aaneengesloten of onderbroken periode van drie jaar uitstel worden verleend.

4. Het uitstel op grond van het tweede lid, onderdeel b, heeft bij voorrang betrekking op de aflossing. De vordering wegens uitstel van betaling van rente is niet rentedragend.

5. Indien blijkt dat de zelfstandige duurzaam niet aan de verplichtingen kan voldoen of, indien

de periode van drie jaar bedoeld in het derde lid is verstreken, zijn de lening en de eventuele achterstallige rente terstond opeisbaar en worden deze teruggevorderd.

6. Indien blijkt dat de financiële omstandigheden van de zelfstandige zodanig zijn dat deze geacht kan worden aan de verplichtingen te kunnen voldoen, worden de vanaf de vervaldatum achterstallige rente- en aflossingsbedragen terstond teruggevorderd. Indien hierbij sprake is van een toerekenbare tekortkoming in de nakoming, is over de achterstallige rente- en aflossingsbedragen de wettelijke rente verschuldigd.

Artikel 42 Schuldregeling

Indien op grond van dit besluit een lening is verstrekt werkt het college mee aan een schuldregeling of aan een akkoord voor zover dit noodzakelijk is voor de voortzetting van het bedrijf of zelfstandig beroep, of dit bij de beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep tot stand kan komen. Deze medewerking wordt slechts verleend indien:

- a. het gedeelte van de lening dat door gestelde zekerheden wordt gedekt, buiten het akkoord blijft, en
- b. alle concurrente schuldeisers evenredige medewerking verlenen.

Artikel 43 Beëindiging bedrijf of zelfstandig beroep

1. Bij beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep wordt de lening, behoudens in het geval artikel 42 toepassing vindt, volledig terugbetaald. Gestelde zekerheden worden volledig uitgewonnen. In afwijking daarvan blijft, op verzoek van de betrokkene en voor zover mogelijk, een lening onder hypothecair verband, verbonden aan de eigen woning met bijbehorend erf, gehandhaafd of wordt deze tot de onbelaste waarde van deze woning gevestigd. De artikelen 10d, 10e, 10f, eerste, tweede en vierde lid, en 10g van het Uitvoeringsbesluit WIK, zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de aflossing aanvangt op het moment van beëindiging van de bijstandsverlening. Geen aflossing wordt gevegd indien de belanghebbende een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars ontvangt.

2. Indien na beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep een deel van de lening resteert en deze niet met toepassing van het vorige lid onder hypothecair verband is verleend, wordt het resterende deel van de lening vanaf de beëindiging renteloos. Gedurende de periode van vijf jaar na beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep dient 50 procent van het netto inkomen boven de bijstandsnorm, bedoeld in hoofdstuk 3, paragrafen 3.2 en 3.3, van de wet, besteed te worden voor aflossing van deze lening.

Hoofdstuk VI. Terugvordering

Artikel 44 Terugvordering

1. In afwijking van hoofdstuk 6, paragraaf 6.4, van de wet, worden kosten van bijstand door de gemeente teruggevorderd in de gevallen en naar de regels aangegeven in artikel 12, tweede lid, onderdeel c, en de hoofdstukken V en VI.

2. Indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn kan het college besluiten geheel of gedeeltelijk van terugvordering af te zien.

Artikel 45 Ten onrechte verleende bijstand

1. Bijstand die als gevolg van een besluit als bedoeld in artikel 14 van de Algemene

bijstandswet, ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, wordt van de zelfstandige teruggevorderd.

2. Hetgeen anderszins onverschuldigd is betaald wordt teruggevorderd voor zover de zelfstandige dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen.

3. Terugvordering als bedoeld in het tweede lid vindt niet plaats, indien de betreffende kosten zijn gemaakt meer dan twee jaar voor de datum van verzending van het besluit tot terugvordering.

Artikel 46 Naderhand terugvordering van bijstand

Kosten van bijstand worden van de zelfstandige teruggevorderd voor zover:

a. hij naderhand met betrekking tot de periode waarover bijstand is verleend over in aanmerking te nemen middelen als bedoeld in hoofdstuk 3, paragraaf 3.4, van de wet, beschikt of kan beschikken;

b. bijstand is verleend met een bepaalde bestemming en naderhand door hem vergoedingen of tegemoetkomingen worden ontvangen met het oog op die bestemming.

Artikel 47 Terugvordering van bijstand in de vorm van een geldlening

Kosten van bijstand verleend in de vorm van een geldlening, anders dan bedoeld in artikel 2, tweede lid, worden van de zelfstandige teruggevorderd, indien hij hieruit voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk nakomt.

Hoofdstuk VII. Financiering

Artikel 48 Vergoeding ten laste gebleven kosten

1. Onze Minister vergoedt, ten laste van 's Rijks kas, 75% van de in een kalenderjaar ten laste van de gemeente gebleven kosten van:

a. algemene bijstand aan zelfstandigen en de belanghebbende bedoeld in artikel 2, derde lid, waaronder begrepen de loonbelasting, premies volksverzekeringen en de ziekenfondspremie, die daarover verschuldigd zijn, voorzover de algemene bijstand niet bij wijze van voorschot op grond van artikel 52 van de wet is verleend;

b. bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal;

c. bijstand ter voorziening in met de voorbereiding van een bedrijf of zelfstandig beroep samenhangende kosten;

2. In afwijking van het eerste lid, onderdelen a en b, is de vergoeding 100% indien de bijstand is verleend aan ondernemers in de binnenvaart.

3. Onder ten laste van de gemeente gebleven kosten, bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan, de in een kalenderjaar door de gemeente verleende bijstand, bedoeld in het eerste lid, verminderd met alle ontvangsten van de gemeente in dat jaar in verband met de verlening van bijstand, waaronder begrepen de bedragen die de gemeente ontvangt door toepassing van artikel 14a van de Algemene bijstandswet.

Artikel 49 Voorschot op de vergoeding

1. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld met betrekking tot het verlenen van voorschotten op de vergoeding, bedoeld in artikel 48.

2. Indien de uitvoering van dit besluit ernstige tekortkomingen vertoont, kan Onze Minister besluiten de voorschotten lager vast te stellen dan uit de op grond van het eerste lid gestelde regels voortvloeit.

Artikel 50 Uitkering ten laste gebleven kosten

1. Voor de ten laste van de gemeente gebleven kosten, bedoeld in artikel 48, die op grond van het eerste lid van dat artikel niet voor vergoeding in aanmerking komen, verstrekt Onze Minister jaarlijks ten laste van 's Rijks kas aan de gemeente een uitkering, met dien verstande dat geen uitkering wordt verstrekt voor op grond van artikel 52 van de wet verleende algemene bijstand. De uitkering wordt ten minste drie maanden voorafgaande aan het kalenderjaar waarop zij betrekking heeft door Onze Minister vastgesteld.
2. Het bedrag van de uitkering wordt volgens bij ministeriële regeling te stellen regels berekend aan de hand van het voor ieder jaar bij wet vast te stellen totale bedrag dat beschikbaar is voor de uitkeringen, bedoeld in het eerste lid. Bij deze ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld omtrent het verzamelen en vaststellen van gegevens noodzakelijk voor de berekening van het bedrag van de uitkering.

Artikel 51 Verhoging uitkering

1. Het totale bedrag, bedoeld in artikel 50, tweede lid, kan in het jaar waarop het bedrag betrekking heeft en in het daaropvolgende jaar bij wet worden verhoogd indien de ontwikkeling van de uitkeringslasten daartoe aanleiding geeft.
2. Indien het totale bedrag wordt herzien, wordt het bedrag waarmee de uitkering, bedoeld in artikel 50, eerste lid, wordt verhoogd binnen een periode van vier weken na de herziening door Onze Minister vastgesteld.
3. Indien toepassing is gegeven aan het tweede lid, wordt voor de toepassing van artikel 52 onder het bedrag van de uitkering verstaan: het bedrag van de uitkering inclusief de verhoging, bedoeld in het tweede lid.

Artikel 52 Uitkeringstekort

1. Indien bij de vaststelling van de ten laste van de gemeente gebleven kosten, bedoeld in artikel 54, blijkt, dat de ten laste van de gemeente gebleven kosten, bedoeld in artikel 50, eerste lid, in een kalenderjaar meer bedragen dan 115% van het bedrag van de uitkering, bedoeld in artikel 50, wordt door Onze Minister ten laste van 's Rijks kas aan de gemeente een aanvullende uitkering toegekend.
2. De hoogte van de aanvullende uitkering is gelijk aan het verschil tussen het bedrag van de ten laste van de gemeente gebleven kosten, bedoeld in artikel 50, eerste lid, en 115% van het bedrag van de uitkering.

Artikel 53 Betaling uitkering, verhoging en aanvullende uitkering

Onze Minister stelt regels inzake de betaling van:

- a. de uitkering, bedoeld in artikel 50, eerste lid;
- b. het bedrag waarmee de uitkering op grond van artikel 51 wordt verhoogd;
- c. de aanvullende uitkering, bedoeld in artikel 52.

Artikel 54 Vaststelling

1. Onze Minister stelt de ten laste van de gemeente gebleven kosten, bedoeld in de artikelen 48 en 50, de vergoeding, bedoeld in artikel 48, en de aanvullende uitkering, bedoeld in artikel 52, vast, binnen een jaar na ontvangst van het verslag en daarop betrekking hebbende verklaring, bedoeld in artikel 54 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 54 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen. .
2. Indien het verslag niet is ontvangen binnen 18 maanden na het kalenderjaar waarop het betrekking heeft of niet is voorzien van een daarop betrekking hebbende verklaring worden de ten laste van de gemeente gebleven kosten ambtshalve vastgesteld.

Artikel 55 Niet in aanmerking te nemen kosten

1. De volgens opgave van burgemeester en wethouders ten laste gebleven kosten worden bij de vaststelling, bedoeld in artikel 54, eerste lid, buiten aanmerking gelaten indien:
 - a. het bijstand betreft die is verleend in strijd met de bij of krachtens de wet of dit besluit gestelde regels, of die niet of niet volledig overeenkomstig hoofdstuk VI is of wordt teruggevorderd;
 - b. niet is voldaan aan artikel 14a tot en met 14f van de Algemene bijstandswet of artikel 18, tweede lid, van de wet, voor een bedrag gelijk aan het bedrag waarmee de kosten zouden zijn verlaagd indien het college op een juiste wijze toepassing zou hebben gegeven aan dit artikel.
2. Indien als gevolg van het niet hebben voldaan door het college aan de bij of krachtens de artikelen 17, 41, vijfde lid, 43 en 44 van de wet of artikel 35 gestelde regels, niet kan worden vastgesteld of en voor welk bedrag de ten laste van de gemeenten gebleven kosten buiten aanmerking moeten worden gelaten, wordt volgens door Onze Minister te stellen regels hiervoor een bedrag vastgesteld.
3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing voorzover naar het oordeel van Onze Minister:
 - a. de tekortkomingen van bijzondere aard of geringe betekenis zijn;
 - b. het college zich voldoende heeft ingespannen om de tekortkomingen op te heffen.

Artikel 56 Vergoeding uitvoeringskosten

1. Onze Minister vergoedt ten laste van 's Rijks kas:
 - a. aan gemeenten, bedoeld in artikel 36, een bij ministeriële regeling te bepalen bedrag per besluit op een aanvraag van ondernemers in de binnenvaart om verlening van algemene bijstand en bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal;
 - b. 90% van de kosten van aan derden opgedragen onderzoek inzake verlening van algemene bijstand en bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal aan zelfstandigen als bedoeld in artikel 2;
 - c. 90% van de kosten van aan derden opgedragen begeleiding van personen aan wie algemene bijstand wordt verstrekt als bedoeld in de artikelen 2, derde lid, en 23;
2. In afwijking van het eerste lid, onderdelen b en c, is de vergoeding 100%, indien het onderzoek of de begeleiding betrekking heeft op ondernemers in de binnenvaart als bedoeld in artikel 1, onderdeel l.
3. Onder onderzoek, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt verstaan, een bedrijfseconomisch of bedrijfstechnisch onderzoek, waaronder begrepen de taxatie van vermogensbestanddelen, afgerond met een schriftelijke rapportage, voorzover dit onderzoek noodzakelijk is voor de uitvoering van dit besluit.

Artikel 57 Voorschot op de vergoeding

1. Onze Minister stelt regels met betrekking tot het verlenen van voorschotten op de vergoeding, bedoeld in artikel 56.
2. Indien de uitvoering van dit besluit door het college ernstige tekortkomingen vertoont, kan Onze Minister besluiten de voorschotten lager vast te stellen dan uit de op grond van het eerste lid gestelde regels voortvloeit.

Artikel 58 Vaststelling

1. Onze Minister stelt de vergoeding, bedoeld in artikel 56, vast binnen een jaar na ontvangst van het verslag en daarop betrekking hebbende verklaring, bedoeld in artikel 54 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en

artikel 54 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

2. Indien het verslag niet is ontvangen binnen 18 maanden na het kalenderjaar waarop het betrekking heeft of niet is voorzien van een daarop betrekking hebbende verklaring wordt de vergoeding ambtshalve vastgesteld.

Artikel 59 Niet voor vergoeding in aanmerking komende kosten

De kosten, bedoeld in artikel 56, eerste lid, onder b, en c, en tweede lid, worden niet vergoed:

- a. indien het onderzoek of de begeleiding is opgedragen aan een deskundige derde die onder verantwoordelijkheid van burgemeester en wethouders werkzaam is;
- b. voorzover zij hoger zijn dan de door Onze Minister vast te stellen maximaal voor vergoeding in aanmerking komende kosten voor onderzoek of begeleiding.

Hoofdstuk VIII. Slotbepalingen

Artikel 60 Indexering

1. Onze Minister herziet, met ingang van 1 januari van elk kalenderjaar, met de procentuele stijging van het prijsindexcijfer voor de gezinsconsumptie de bedragen, genoemd in de artikelen 3, 20, 22, 24, 25, 26 en 29.

2. Onze Minister herziet het rentepercentage, genoemd in artikel 15, voor zover de rente die banken in rekening brengen bij het verstrekken van leningen aan bedrijven, daartoe aanleiding geeft.

3. Onze Minister stelt het in artikel 6, tweede lid, genoemde percentage zodanig vast dat dit gelijk is aan het bedrag dat voor personen jonger dan 65 jaar over de algemene bijstand verschuldigd is aan loonbelasting en premies volksverzekeringen, uitgedrukt als een percentage van de algemene bijstand verhoogd met deze loonbelasting en premies.

Artikel 61 Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 62 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

M. Rutte

Nota van toelichting

Algemeen

In de toekomst wordt de bijstandsverlening aan zelfstandigen neergelegd in een aparte wet, waarin zoveel mogelijk bestaande sociale zekerheidsregelingen voor zelfstandigen worden opgenomen. Deze zelfstandigenwet, waarvan het streven is dat zij per 1 januari 2005 in werking treedt, gaat in elk geval gelden voor de huidige doelgroepen van het Besluit bijstandverlening zelfstandigen (Bbz), met uitzondering van de personen die zich bevinden in de voorbereidingsperiode ter oriëntatie op het zelfstandig ondernemerschap, en voor de doelgroepen van de Wet Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ). Vooruitlopend op deze zelfstandigenwet is besloten om de bijstandsverlening aan zelfstandigen niet in de Wet werk en bijstand (WWB) op te nemen. Zoals in het algemene deel van de Memorie van Toelichting bij de WWB is aangekondigd, wordt de bijstandsverlening aan zelfstandigen tijdelijk geregeld in de Invoeringswet WWB (IW), in afwachting van de nieuwe wet voor zelfstandigen. Artikel 7 IW voorziet hierin. Het nieuwe Bbz (Bbz 2004) is derhalve gebaseerd op artikel 7 IW. In verband met het vervallen van de Algemene bijstandswet (Abw) zijn de bepalingen die in deze wet zijn opgenomen en die betrekking hebben op de bijstandsverlening aan zelfstandigen naar het Bbz 2004 overgebracht. Aangezien veel van deze Abw-bepalingen nader zijn uitgewerkt in het Bbz 2004, is er, omwille van de overzichtelijkheid, voor gekozen om deze bepalingen niet in een apart hoofdstuk in het Bbz 2004 bij elkaar te houden, maar om ze op daarvoor voor de hand liggende plaatsen in het Bbz 2004 te integreren. De nieuwe indeling kan bovendien als basis dienen voor de nieuwe zelfstandigenwet daar zij de mogelijkheid biedt om op een redelijk eenvoudige wijze andere doelgroepen erin op te nemen.

Het Bbz ging voorheen uit van de bepalingen voor gevestigde zelfstandigen. Voor andere categorieën zelfstandigen (beginnende, oudere, beëindigende en arbeidsongeschikte zelfstandigen) waren uitzonderingsbepalingen opgenomen. In verband met de overzichtelijkheid en vooruitlopend op de zelfstandigenwet is ervoor gekozen de doelgroep van gevestigde zelfstandigen niet meer centraal te stellen: na de algemene bepalingen volgen de nadere bepalingen per doelgroep waaraan bijstand kan worden verleend onder toepassing van het besluit.

De financiering van het Bbz 2004 is ongewijzigd gebleven ten opzichte van de Abw en het Bbz: 25% budget en 75% declaratie.

Slechts de indeling van het Bbz 2004 is gewijzigd: inhoudelijk hebben er geen wijzigingen plaatsgevonden. Alle bepalingen uit het Bbz, alsmede de relevante Abw-bepalingen betreffende zelfstandigen zijn gehandhaafd. Er kan derhalve worden volstaan met een beknopte algemene toelichting op de indeling van het Bbz 2004. Voor een nadere inhoudelijke toelichting op de artikelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij de Abw en bij het Bbz oud.

De bepalingen die uit de Abw zijn overgeheveld naar dit besluit betreffen de omschrijving van het begrip zelfstandigen (artikel 1), de kring van rechthebbende zelfstandigen (artikel 2 en hoofdstuk III), de vorm van de bijstand (hoofdstuk II, paragrafen 4 en 5) en een specifieke vermogensvrijlating voor zelfstandigen (hoofdstuk II, paragraaf 3). Verder zijn de artikelen uit de Abw in het Bbz 2004 opgenomen die betrekking hebben op de wijze waarop het

inkomen uit bedrijf of zelfstandig beroep naar een netto bedrag wordt omgerekend (artikel 7), algemene verplichtingen voor zelfstandigen (artikel 38), de aanvraag (hoofdstuk IV), algemene terugvorderingsbepalingen (hoofdstuk VI), het begrip ondernemer in de binnenvaart (artikelen 1 en 36) de bijstandsverlening aan zelfstandigen in het buitenland (artikelen 34 en 37) en indexeringsbepalingen (hoofdstuk VII). Voor zover er in het Bbz 2004 niet wordt afgeweken van de WWB, is de WWB van toepassing op de bijstandsverlening aan zelfstandigen. Het gaat hierbij onder meer om de algemene bepalingen, de uitsluitingsgronden, de inlichtingenplicht, de bijstandsnormen, de verhoging en verlaging van de bijstand, de opschorting en herziening van de bijstand en het verhaal van bijstand.

Indeling

Hoofdstuk I

In hoofdstuk I, Begripsomschrijvingen, zijn de definitiebepalingen opgenomen. Het gaat hierbij om de definitie van de begrippen zelfstandige, levensvatbaarheid van het bedrijf of zelfstandig beroep, boekjaar, inkomen, jaarnorm, vermogen, bank, onderzoek en ondernemer in de binnenvaart.

Hoofdstuk II

Hoofdstuk II, Algemene bepalingen, bestaat uit vijf paragrafen: Algemeen, Inkomen, Vermogen, Algemene bijstand en Bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal. In paragraaf 1 (Algemeen) zijn opgenomen: de personenkring, de vermogensgrenzen – in relatie tot het kunnen verlenen van uitkering om niet - en de verhoging van de bijstand om niet. De personenkring bestaat uit gevestigde, beginnende, oudere, beëindigende en arbeidsongeschikte zelfstandigen. Daarnaast is in artikel 2, derde lid de doelgroep opgenomen van personen die zich met behoud van bijstand gedurende een voorbereidingsperiode van maximaal 12 maanden kunnen oriënteren op het zelfstandig ondernemerschap.

In paragraaf 2 (Inkomen) zijn in artikel 6 de artikelen 45, tweede lid en 47, derde lid van de Abw opgenomen.

In paragraaf 3 (Vermogen) is geregeld welk vermogen in aanmerking wordt genomen en hoe het vermogen moet worden gewaardeerd. Het artikel dat de vermogensgrenzen aangeeft is opgenomen in paragraaf 1 (Algemeen) en niet in deze paragraaf, omdat de grenzen gerelateerd zijn aan de verlening van bijstand om niet.

In paragraaf 4 (Algemene bijstand) zijn in artikel 10 de mogelijke vormen van algemene bijstand opgenomen. Dit artikel 10 is nieuw, maar is gebaseerd op artikel 23, derde lid, Abw en de artikelen 10 en 11 van het oude Bbz. Verder is in artikel 12 de definitieve vaststelling van de algemene bijstand geregeld.

De uitkering voor levensonderhoud bestaat, gelijk aan de tot 2004 geldende regelgeving, uit de algemene bijstand als bedoeld in hoofdstuk 3 WWB, verhoogd met de in de jaarnorm opgenomen bijzondere bijstand voor de volgende kostensoorten:

- de verschuldigde woonkosten, voor zover de kosten niet uit de bijstandsnorm kunnen worden betaald en geen subsidie op grond van de Huursubsidiewet of de Wet bevordering eigenwoningbezit wordt ontvangen;
- de verschuldigde premie voor een particuliere ziektekostenverzekering van zelfstandigen die niet verplicht verzekerd zijn op grond van de Wet zelfstandigen in Zfw;
- de verschuldigde premie voor een particuliere arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Bij de beoordeling van de vraag of de bijzondere bijstand kan worden verleend is het gestelde in de Artikelsgewijze toelichting Bbz (op artikel 1, *onderdeel f*) van belang met betrekking tot eventuele acceptatieproblemen na afloop van de bijstandsverlening in het geval de

verzekering moet worden onderbroken, omdat geen vergoeding van de kosten vanuit de bijstand worden verstrekt.

In paragraaf 5 (Bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal) zijn in artikel 14 de mogelijke vormen van bijstand ter voorziening in de behoefte aan bedrijfskapitaal opgenomen. Artikel 14, eerste lid is nieuw, maar is gebaseerd op paragraaf 2 van Bbz oud. Verder bevat deze paragraaf 5 nadere bepalingen over de rentedragende geldlening en de borgtocht, alsmede de bepaling dat bedrijfskapitaal kan worden verleend ter betaling van een bedrijfsschuld.

Hoofdstuk III

In hoofdstuk III zijn de bijstandsmogelijkheden per doelgroep zelfstandigen opgenomen, en de specifieke nadere bepalingen per doelgroep. De opsommingen in dit hoofdstuk zijn limitatief. Het gaat om de volgende doelgroepen:

Paragraaf 1 bevat nadere bepalingen voor gevestigde zelfstandigen. Hierin is opgenomen de maximale uitkeringsduur, het maximumbedrag van de bijstand ter voorziening in bedrijfskapitaal in de vorm van een rentedragende geldlening of borgtocht, het bedrag om niet en de rentekwijtschelding, bedrijfskapitaal om niet, de uitkering levensonderhoud om niet en de bepaling dat aan een gevestigde zelfstandige die gelijktijdig behoefte heeft aan bedrijfskapitaal en aan een uitkering voor het levensonderhoud de bijstand in de vorm van een rentedragende geldlening of borgtocht wordt verstrekt.

Paragraaf 2 heeft betrekking op beginnende zelfstandigen. In deze paragraaf is opgenomen: de maximale uitkeringsduur, de (her)beoordelingstermijn van het recht op uitkering, de levensvatbaarheid van het bedrijf of zelfstandig beroep en het maximumbedrag van de bijstand ter voorziening in bedrijfskapitaal in de vorm van een rentedragende geldlening of borgtocht.

Paragraaf 3 bevat de nadere bepalingen voor oudere zelfstandigen. Hierin is opgenomen de inkomenseis als voorwaarde voor het recht op uitkering en het behoud daarvan (tot het bereiken van de leeftijd van 65 jaar) en het maximumbedrag en de vorm van de bijstand ter voorziening in bedrijfskapitaal.

In paragraaf 4 staan nadere bepalingen voor de groep van beëindigende zelfstandigen. Hierin is de maximale uitkeringsduur opgenomen, alsmede de gemeentelijke bevoegdheid van verlenging van de uitkeringsduur.

Paragraaf 5 bevat de nadere bepalingen voor arbeidsongeschikte zelfstandigen. Hierin is de maximale uitkeringsduur opgenomen. Niet meer is opgenomen de bepaling dat na het tijdstip waarop een beslissing ingevolge de WAZ is genomen slechts bijstand kan worden verleend op grond van de bepalingen betreffende gevestigde, oudere of beëindigende zelfstandigen (artikel 8, vierde lid, laatste volzin, Abw). Uit de nieuwe indeling volgt impliciet dat de zelfstandige die niet (meer) als arbeidsongeschikte zelfstandige kan worden aangemerkt, uitsluitend op andere gronden bijstand kan ontvangen.

Paragraaf 6 betreft de bijstand ter voorziening in met de voorbereiding van bedrijf of zelfstandig beroep samenhangende kosten: in artikel 29 is bepaald dat aan een persoon die zich met behoud van bijstand gedurende een voorbereidingsperiode van maximaal 12 maanden kan oriënteren op het zelfstandig ondernemerschap een voorbereidingskrediet tot een in het artikel opgenomen maximum bedrag kan worden verleend en is de vorm van deze bijstand bepaald.

Voorts zijn in paragraaf 7 enkele bepalingen opgenomen met betrekking tot de bijstandsverlening aan zelfstandigen die het bedrijf in een samenwerkingsverband of in de vorm van een rechtspersoon uitoefenen, en in paragraaf 8 met betrekking tot de bijstandsverlening aan zelfstandigen in het buitenland.

Hoofdstuk IV

In hoofdstuk IV is opgenomen dat de aanvraag bij het college wordt ingediend. Ook zijn hierin geregeld de termijn waarbinnen het college het recht op bijstand moet vaststellen en welke colleges belast zijn met de bijstandsverlening aan ondernemers in de binnenvaart. Tevens is de bijstandsverlening aan zelfstandigen in het buitenland opgenomen in dit hoofdstuk.

Hoofdstuk V

In hoofdstuk V zijn in paragraaf 1 de verplichtingen opgenomen ter bevordering van de zelfstandige bestaansvoorziening. De bepaling (in artikel 10 Bbz oud) dat de zelfstandige binnen 6 maanden na afloop van het boekjaar de administratie aan het college overlegt is nu in dit hoofdstuk ondergebracht en uitgebreid, om duidelijk te maken dat het college de administratie van de zelfstandige ook voor andere doeleinden dan de definitieve vaststelling van de algemene bijstand moet kunnen inzien. Te denken valt aan de beoordeling van een verzoek om uitstel van de rente- en aflossingsverplichtingen en de beoordeling van de aanspraak op een bedrag om niet als bedoeld in artikel 21.

In paragraaf 2 zijn de nadere verplichtingen verbonden aan de verlening van bijstand ter voorziening in bedrijfskapitaal opgenomen, met inbegrip van de maatregelen bij het niet nakomen van deze verplichtingen. Het gaat hierbij onder meer om de rente- en aflossingsverplichtingen, de mogelijkheden van uitstel of verlaging van deze verplichtingen, de opeisbaarheid van de geldlening, de terugvordering bij het niet nakomen van de verplichtingen en de beëindiging van het bedrijf of zelfstandig beroep en om de schuldregeling.

Hoofdstuk VI

In hoofdstuk VI zijn de terugvorderingsbepalingen uit de Abw overgenomen, voor zover zij van belang zijn bij de bijstandsverlening aan zelfstandigen. Op grond van artikel 44 Bbz 2004 kan het college afzien van terugvordering indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn. Uit een oogpunt van deregulering wordt het daarom niet meer nodig geacht om de artikelen 78a, 78b en 78c Abw in het Bbz op te nemen (afzien van terugvordering om verschillende redenen). Artikel 78, tweede lid, Abw (het in aanmerking nemen van in de voorafgaande drie maanden ontvangen middelen wordt niet als terugvordering beschouwd) is niet opgenomen omdat de bijstand aan zelfstandigen per boekjaar wordt vastgesteld en in het algemeen wordt verleend in de vorm van een renteloze geldlening, waardoor deze bepaling niet van toepassing is op de bijstandsverlening aan zelfstandigen. Artikel 83, tweede lid, Abw (terugvordering gestelde borgtocht) is evenmin opgenomen, aangezien in het Bbz 2004 zelf bepalingen zijn opgenomen met betrekking tot de terugvordering van bijstand in de vorm van borgtocht. Artikel 83, eerste lid, Abw is anders geformuleerd in het nieuwe artikel 47. De terugvordering van bijstand ter voorziening in bedrijfskapitaal is al opgenomen in hoofdstuk V. De terugvordering van andere geldleningen is opgenomen in dit artikel. Het gaat hierbij om de terugvordering van algemene bijstand die op grond van het vermogen van de zelfstandige als renteloze geldlening wordt gehandhaafd.

Er is een voorziening getroffen voor het instandhouden van de artikelen 14 tot en met 14f van de Abw. Dit is vooruitlopend op het totstandkomen van een aparte wet waarin de bijstandsverlening aan zelfstandigen wordt neergelegd. In deze nieuwe wet worden zoveel mogelijk bestaande regelingen met betrekking tot zelfstandigen opgenomen. Dit geldt ook voor het huidige maatregelen- en boetenbeleid.

Hoofdstuk VII Financiering

De huidige financieringswijze van de bijstand aan zelfstandigen wordt niet gewijzigd. Reden hiervoor is het verwachte tijdelijke karakter van dit besluit, gelet op het voornemen van het kabinet te komen tot een nieuwe wet waarin de inkomensvoorzieningen voor zelfstandigen worden opgenomen. Aangezien de Wet Financiering Abw, IOAW, IOAZ bij de inwerkingtreding van de WWB komt te vervallen, is de financiering van het Bbz in het besluit zelf geregeld.

Hoofdstuk VIII

De slotbepalingen zijn in hoofdstuk VII opgenomen. Het gaat om indexering en wijziging van bedragen en percentages

Transponeringstabellen

Artikel in Bbz 2004	Artikel in Bbz oud en Abw
Art.1	Art.5, Abw en art. 1, Bbz
Art.1, onderdeel 1	Art.63, vierde lid, Abw
Art.2	Art.8, Abw
Art.3	Art.3 en 13, tweede lid, Bbz
Art.4	Art.4, Bbz
Art.5	Art.27, Abw
Art.6	Art.45, tweede lid en art.47, derde lid, Abw
Art.7	Art.52, tweede lid, onderdeel b, Abw
Art.8	Art.24, Bbz
Art.9	Art.51, tweede lid, Abw
Art.10	Nieuw artikel
Art.11	Art.23, eerste en tweede lid, Abw
Art.12	Art.10, Bbz
Art.13	Art.11, Bbz
Art.14	Art.74, derde lid, Abw (tweede lid) en nieuw
Art.15	Art.5, Bbz
Art.16	Art.6, Bbz
Art.17	Art.15, tweede lid, onderdeel c, Abw
Art.18	Art.8, eerste lid, Abw
Art.19	Art.23, derde lid, Abw
Art.20, eerste lid	Art.5, onderdeel a, en 6, onderdeel a, Bbz
Art. 20, tweede lid	Art. 2, derde lid, Bbz
Art.21	Art.8, Bbz
Art.22	Art.22, tweede lid, Abw en art. 7, Bbz
Art.23	Art.8, tweede lid, Abw (eerste lid) en art. 12, Bbz (tweede en derde lid)
Art.24	Art.12, eerste lid, Bbz
Art.25	Art.13, eerste lid, Bbz
Art.26	Art.13, derde lid, Bbz
Art.27	Art.8, derde lid, onderdeel b, Abw
Art.28	Art.8, vierde lid, Abw
Art.29	Art.23a en 8, zesde lid, onderdeel c, Abw
Art.30	Art.15, Bbz
Art.31	Art.16, Bbz
Art.32	Art.17, Bbz
Art.33	Art.18, Bbz
Art.34	Art.25a, Abw
Art.35	Art.63a, tweede lid, Abw en art. 68, Abw
Art.36	Art.25, Bbz
Art.37	Art.144a, Abw
Art.38	Art.112, Abw en laatste volzin art. 10, eerste lid, Bbz
Art.39	Art.9 (eerste lid, onderdeel a, sub 1) en 19, Bbz
Art.40	Art.20, Bbz
Art.41	Art.21, Bbz
Art.42	Art.22, Bbz
Art.43	Art.23, Bbz

Art.44	Art.78, Abw
Art.45	Art.81, Abw
Art.46	Art.82, Abw
Art.47	Art.83, Abw
Art.48	Art.61, Abw en art.27, tweede lid, Bbz
Art.49	Art.62, Abw
Art.60 (gedeeltelijk)	Artikelen 61 en 62 Abw

Bbz oud	Bbz 2004
Art.1	Art.1
Art.2, eerste en tweede lid	Niet overgenomen
Art.2, derde lid	Art. 20, eerste lid
Art.3	Art.3, eerste lid
Art.4	Art.4
Art.5	Art.15 en 20
Art.6	Art.16 en 20
Art.7	Art.22
Art.8	Art.21
Art.9	Art.39
Art.10	Art.12
Art.11	Art.13
Art.12	Art.23 en 24
Art.13	Artikelen 25 en 26
Art. 13, tweede lid	Art.3, tweede lid
Art.14	Art.2, tweede lid
Art.15	Art.30
Art.16	Art.31
Art.17	Art.32
Art.18	Art.33
Art.19	Art.39
Art.20	Art.40
Art.21	Art.41
Art.22	Art.42
Art.23	Art.43
Art.24	Art.8
Art.25	Art.36
Art.27	Art.60
Abw	Bbz 2004
Art.5, eerste lid	Art.1, onderdeel b
Art.8	Art.2
Art.8, eerste lid	Artikelen 2 en 18
Art.8, tweede lid	Artikelen 2 en 23
Art.8, derde lid, onderdeel b	Artikelen 2 en 27
Art.8, vierde lid	Artikelen 2 en 28
Art.8, zesde lid, onderdeel c	Artikelen 2 en 29
Art.15, tweede lid, onderdeel c	Art.17

Art.22, tweede lid, onderdeel a	Art.22
Art.22, tweede lid, onderdeel b	Art.21
Art.23, eerste en tweede lid	Art.11
Art.23, derde lid	Art.19
Art.23a	Art.29
Art.25a	Art.34
Art.27	Art.5
Art.45, tweede lid	Art.6
Art.47, derde lid	Art.6
Art.51, tweede lid	Art.9
Art.52, tweede lid, onderdeel b	Artikelen 1, onderdeel h, en.7
Art.61	Art.60
Art.62	Art.60, derde lid
Art.63, tweede en vierde lid	Artikelen 1, onderdeel l, en 36
Art. 63a, tweede lid	Art. 35
Art.68	Art.35
Art.74, derde lid	Art.14, tweede lid
Art.78	Art.44
Art.81	Art.45
Art.82	Art.46
Art.83	Art.47
Art.112	Art.38
Art.144a	Art.37

Besluit van PM 2003 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de IOAW en IOAZ (Besluit uitkeringen gemeenten IOAW en IOAZ voor het jaar 2004)

Concept

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van **PM** 2003, Directie Bijstand en Gemeentelijk Activeringsbeleid, nr. **PM**;
Gelet op de artikelen 58, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen en 58, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
De Raad van State gehoord (advies van **PM** 2003, nr. **PM**);
Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van **PM** 2003, Directie Bijstand en Gemeentelijk Activeringsbeleid, nr. **PM**;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1 Begripsbepaling

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de uitkering IOAW: de uitkering, bedoeld in artikel 58, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- b. de uitkering IOAZ: de uitkering, bedoeld in artikel 58, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

Artikel 2 Berekening uitkering IOAW voor gemeenten

Voor gemeenten wordt de uitkering IOAW berekenend aan de hand van de volgende formule

$$UG^{IOAW} = (K^{IOAW} : TK^{IOAW}) \times TB^{IOAW}$$

waarbij:

- a. UG^{IOAW} de uitkering IOAW aan de gemeente is;
- b. K^{IOAW} de gemeentelijke uitkeringslasten IOAW in het uitvoeringsjaar 2001 zijn;
- c. TK^{IOAW} het totaal is van de gemeentelijke uitkeringslasten IOAW in het uitvoeringsjaar 2001;
- d. TB^{IOAW} het totale bedrag is dat beschikbaar is voor de uitkeringen IOAW aan gemeenten in het uitvoeringsjaar 2004.

Artikel 3 Berekening uitkering IOAZ voor gemeenten

Voor gemeenten wordt de uitkering IOAZ berekenend aan de hand van de volgende formule

$$UG^{IOAZ} = (K^{IOAZ} : TK^{IOAZ}) \times TB^{IOAZ}$$

waarbij:

- a. UG^{IOAZ} de uitkering IOAZ aan de gemeente is;
- b. K^{IOAZ} de gemeentelijke uitkeringslasten IOAZ in het uitvoeringsjaar 2001 zijn;
- c. TK^{IOAZ} het totaal is van de gemeentelijke uitkeringslasten IOAZ in het uitvoeringsjaar 2001;
- d. TB^{IOAZ} het totale bedrag is dat beschikbaar is voor de uitkeringen IOAZ aan gemeenten in het uitvoeringsjaar 2004.

Artikel 4 Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 5 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit uitkeringen gemeenten IOAW en IOAZ voor het jaar 2004.

Lasten en bevelen dat dit besluit en de bijlage met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(M. Rutte)

Nota van Toelichting

Inleiding

Dit besluit regelt voor het jaar 2004 welke uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) aan gemeenten wordt verstrekt.

WFA-financieringssystematiek

De Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ (WFA) komt met de inwerkingtreding van de Wet werk en bijstand (WWB) te vervallen. Dit vanwege het feit dat voor de WWB een andere financieringssystematiek geldt van voor de Algemene bijstandswet. Hiermee is de WFA niet meer van toepassing op de WWB. De financiering van de WWB wordt nu nader uitgewerkt in de WWB zelf.

Met betrekking tot de uitkeringsuitgaven en uitvoeringskosten van de IOAZ blijft in tegenstelling tot de WWB dezelfde financieringssystematiek gelden. Dat betekent dat de WFA van toepassing blijft op de IOAZ. Hiertoe zijn de bepalingen uit de WFA die van toepassing zijn en blijven op de IOAZ opgenomen in de IOAZ zelf, met uitzondering van het artikel in de WFA dat betrekking heeft op terugvordering van de uitkering. Dit komt overeen met de WWB. In het nieuwe hoofdstuk V, Financiering, zijn twaalf nieuwe artikelen geplaatst die gaan over de financiering van de uitkeringsuitgaven en uitvoeringskosten van de IOAZ. Het gaat om de artikelen 56 tot en met 59h.

Voor wat betreft de IOAW geldt hetzelfde met als uitzondering dat artikel 59e niet van toepassing is. Dit artikel regelt de vergoeding van uitvoeringskosten voor door burgemeester en wethouders bij de toepassing van artikel 14, tweede lid, van de IOAZ aan derden opgedragen onderzoek. De artikelen 59f tot en met artikel 59h in de IOAZ slaan terug op artikel 59e en zijn daarmee ook niet van toepassing op de IOAW.

Tijdelijke regelingen

Het kabinet gaat er vanuit dat de regelingen IOAW, IOAZ en het Besluit bijstandverlening zelfstandigen (Bbz) in hun huidige vorm een tijdelijk karakter hebben.

In de toekomst wordt de bijstandsverlening aan zelfstandigen neergelegd in een aparte wet, waarvan het wetsvoorstel naar verwachting in 2004 ter behandeling aan de Tweede Kamer zal worden aangeboden. De zelfstandigenwet gaat in elk geval gelden voor de huidige doelgroepen van het Bbz, met uitzondering van degenen die nog in een oriëntatiefase zijn ter voorbereiding op hun bestaan als zelfstandige.

Het is de bedoeling dat de zelfstandigenwet ook gaat gelden voor de IOAZ-doelgroepen. Het voorliggende besluit regelt niet de financiering van het Bbz; dit wordt in het Bbz geregeld.

Een zelfde aanpak geldt voor de IOAW. De IOAW is aan de gemeenten ter uitvoering opgedragen. Er wordt gewerkt aan de opzet van een nieuwe wettelijke regeling voor arbeidsongeschikten. Overwogen wordt de bepalingen aangaande de gedeeltelijk arbeidsongeschikten en de jonggehandicapten in deze nieuwe regeling te incorporeren, en deze groepen uit de IOAW te halen. Een en ander heeft grote gevolgen voor de IOAW, Definitieve besluitvorming zal plaatsvinden in het kader van de stelselherziening van de arbeidsongeschiktheidsregelingen. Het kabinet zal haar voornemens met betrekking tot de herziening van de WAO dit najaar bekend zal maken. Daarbij zullen ook de consequenties voor de IOAW betrokken worden. Bij die gelegenheid komt ook de uitvoering aan de orde.

Het kabinet is van oordeel dat het beoogde tijdelijke karakter van deze regelingen en de mogelijkheid dat in de toekomstige regelingen geen sprake zal zijn van volledige budgettering voldoende reden is om vast te houden aan de financiële verhouding Rijk/gemeenten van 75/25.

Verdeelsystematieken IOAW resp. IOAZ

Het uitkeringsbedrag IOAW voor het uitvoeringsjaar 2004 is berekend als het procentuele aandeel van de gemeente in de totale landelijke uitkeringslasten IOAW in het uitvoeringsjaar 2001, vermenigvuldigd met het macrobudget IOAW 2004. De gegevens over de uitkeringslasten 2001 zijn afkomstig uit de gemeentelijke jaaropgaven over 2001.

Het uitkeringsbedrag IOAZ voor het uitvoeringsjaar 2004 is berekend als het procentuele aandeel van de gemeente in de totale landelijke uitkeringslasten IOAW in het uitvoeringsjaar 2001, vermenigvuldigd met het macrobudget IOAZ 2004. De gegevens over de uitkeringslasten 2001 zijn afkomstig uit de gemeentelijke jaaropgaven over 2001.

Binnen de verdeelsystematieken voor de IOAW en de IOAZ wordt derhalve geen gebruik gemaakt van het objectief verdeelmodel. In 2003 werd in het kader van de WFA nog één budget verstrekt ten behoeve van de Abw, IOAW en de IOAZ. Dit budget was gebaseerd op een objectief verdeelmodel voor deze drie regelingen samen.

Met de invoering van de WWB en het vervallen van de WFA wordt de financiering van de algemene periodieke bijstand, de IOAW en de IOAZ weer gescheiden. Het objectief verdeelmodel dat onder de WFA gebruikt werd kan daarom niet meer gebruikt worden.

Ten behoeve van de verdeling van het inkomensdeel WWB 2004 is een aangepast objectief verdeelmodel ontwikkeld, gebaseerd op de uitkeringslasten in verband met bijstandsuitkeringen aan personen jonger dan 65 jaar. Uitkeringslasten in verband met bijstandsuitkeringen aan personen vanaf 65 jaar alsmede uitkeringen krachten de IOAW, IOAW en de Bbz zijn bij de selectie van de verdeelkenmerken en de bepaling van de gewichten van deze verdeelkenmerken buiten beschouwing gelaten.

Gezien de inspanning die hiermee gemoeid is, in combinatie met het beoogde tijdelijke karakter van deze regelingen in hun huidige vorm, zijn voor de IOAW en de IOAZ geen afzonderlijke objectieve verdeelmodellen ontwikkeld. Op grond van statistische wetmatigheden is het aanmerkelijk moeilijker om een separaat objectief verdeelmodel te ontwikkelen voor regelingen met een zeer specifieke doelgroep en relatief beperkte uitgaven, zoals de IOAW en IOAZ, dan voor regelingen als de WWB of de WFA.

Een logisch gevolg is dat er – in tegenstelling tot de verdeelsystematiek WFA 2003 - bij de verdeelsystematieken voor IOAW en IOAZ geen rekening wordt gehouden met drie gemeentegrootteklassen. De opdeling in drie gemeentegrootteklassen binnen de verdeelsystematiek WFA 2003 is gehanteerd in verband met de toepassing van het objectief verdeelmodel. De verdeelmaatstaf op basis van de historische kostenaandelen 2001 werkt voor alle gemeenten op dezelfde manier, ongeacht de gemeentegrootte.

Financiering voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling ten laste van de uitkering werkdeel WWB

In het nieuwe artikel 59i van de IOAZ is de financiering van de voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 34, eerste lid, onder a, geregeld. In de IOAW is dit in artikel 59e geregeld. In tegenstelling tot het inkomensdeel WWB is voor de IOAZ en

IOAW wel het werkdeel WWB van toepassing. De artikelen van de WWB die het werkdeel betreffen, zijn van overeenkomstige toepassing. Het gaat hierbij om de artikelen 34, eerste lid, onderdeel a, van de IOAW en de IOAZ en 69, eerste lid, onderdeel a, van de WWB. Dit in verband met het feit dat wat betreft de arbeidsinschakelingsbepalingen zoveel mogelijk wordt aangesloten bij de WWB.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

(M. Rutte)

Besluit van houdende wijziging van enkele algemene maatregelen van bestuur in verband met de invoering van de Wet werk en bijstand

Concept

Op voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, gedaan na overleg met Onze ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Defensie, Financiën, Justitie, Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen en Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

Gelet op de artikelen 3, vijfde lid, 7, zesde lid, 11, derde lid, 13, derde lid, 37, derde lid, 64, tweede, zevende en achtste lid, en 67, derde lid, van de Wet werk en bijstand, en artikel 2 van de Invoeringswet Wet werk en bijstand;

De Raad van State gehoord (advies van.....nr.[datum en nummer]);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [datum en nummer], uitgebracht na overleg met Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Defensie, Financiën, Justitie, Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen en Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Besluit aanwijzing registraties gezamenlijke huishouding 1998 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onderdeel a, wordt “ABW: Algemene bijstandswet” vervangen door: WWB: Wet werk en bijstand.

B

In artikel 2, onderdeel a, wordt “ABW” vervangen door: WWB.

C

In artikel 3, eerste lid, onderdeel b, onder 1, wordt “ABW” vervangen door: WWB.

D

Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4 Bijzondere bepalingen in verband met de WWB, AOW, CSV, IOAW, IOAZ, TW, WAJONG, WAO, WAZ, WVG en ZW

Voor de toepassing van artikel 3, tweede tot en met vijfde lid, van de WWB, artikel 1, derde tot en met zevende lid, van de AOW, artikel 1, vierde tot en met achtste lid, van de CSV, artikel 3, tweede tot en met zesde lid, van de IOAW, artikel 3, tweede tot en met zesde lid, van de IOAZ, artikel 1, derde tot en met zevende lid, van de TW, artikel 1 derde tot en met zevende lid, van de WAJONG, artikel 1, derde tot en met zevende lid, van de WAO, artikel 1, derde tot en met zevende lid, van de WAZ, artikel 1, derde tot en met zevende lid, van de WVG en artikel 1, derde tot en met zevende lid, van de ZW wordt een registratie als bedoeld in artikel 3 in aanmerking genomen indien deze:

- a. bij de aanvraag van bijstand, uitkering of voorziening bestaat;
- b. in een periode van twee jaar voorafgaand aan de aanvraag van bijstand, uitkering of voorziening op enig moment heeft bestaan; dan wel
- c. gedurende de verlening van bijstand, uitkering of voorziening plaatsvindt.

E

Na artikel 5 wordt een artikel ingevoegd:

Artikel 5a Wijziging wettelijke grondslag

Dit besluit berust mede op artikel 3, vijfde lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel II

Het Besluit gelijkstelling vreemdelingen Abw, Ioaw, Ioaz, Wvg en WIK wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

B

Na artikel 1 wordt een artikel ingevoegd:

Artikel 1a

Dit besluit berust mede op artikel 11, derde lid, van de Wet werk en bijstand.

C

In artikel 3 wordt “Abw” vervangen door: WWB.

Artikel III

Het Besluit extramurale vrijheidsbeneming en sociale zekerheid wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 wordt “9, vierde lid, van de Algemene bijstandswet” vervangen door: 13, derde lid, van de Wet werk en bijstand.

B

Na artikel 1 wordt een artikel ingevoegd:

Artikel 1a

Dit besluit berust mede op artikel 13, derde lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel IV

Het Besluit Inlichtingenbureau gemeenten wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onderdeel d, wordt “Abw: Algemene bijstandswet” vervangen door: WWB: Wet werk en bijstand.

B

In artikel 2, eerste lid, onderdeel i, wordt “Abw” vervangen door: WWB.

C

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, aanhef, wordt “artikel 122, eerste lid, van de Abw” vervangen door: artikel 64, eerste lid, van de WWB.
2. In het eerste lid, onderdeel a, wordt “Abw” vervangen door: WWB.
3. In het eerste lid, onderdeel c, wordt “het vermogen, bedoeld in hoofdstuk IV, afdeling 3, paragraaf 3, van de Abw” vervangen door: vermogen als bedoeld in artikel 34 van de WWB.

4. In het tweede lid, wordt “genoemd in artikel 122, eerste lid, van de Abw” vervangen door: genoemd in artikel 64, eerste lid, van de WWB.

D

In artikel 6, derde lid, wordt “Abw” vervangen door: WWB.

E

In artikel 7, eerste lid, onderdeel c, wordt “Abw” vervangen door: WWB

F

Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd:

Artikel 11a Wijziging wettelijke grondslag

Dit besluit berust mede op artikel 64, tweede, zevende en achtste lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel V

Het Inkomensbesluit IOAW wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 3, tweede lid, vervallen, onder vervanging van de puntkomma achter onderdeel c door een punt, de onderdelen d en e.

B

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, vervallen, onder vervanging van de puntkomma achter onderdeel r door een punt, de onderdelen s en t.
2. In het tweede lid komt onderdeel h te luiden:
 - h. een eenmalige premie die door burgemeester en wethouders kan worden toegekend in het kader van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling van ten hoogste €1944,00 per kalenderjaar;
3. In het tweede lid wordt na onderdeel h een onderdeel toegevoegd:
 - i. een onkostenvergoeding voor het verrichten van vrijwilligerswerk van ten hoogste €20,00 per week met een maximum van €700,00 per jaar.
4. Het vierde lid komt te luiden:
 4. Onze Minister wijzigt de bedragen, genoemd in het tweede lid, onderdelen h en i , met ingang van een door hem te bepalen dag, voorzover de ontwikkeling van de in artikel 31, tweede lid, onderdelen j en k, van de Wet werk en bijstand genoemde bedragen, daartoe aanleiding geeft.
5. Het vijfde lid vervalt.

Artikel VI

Het Uitvoeringsbesluit WIK wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2, vierde lid, wordt “ bedoeld in de artikelen 4, onderdeel c, en 47 van de WIK” vervangen door: bedoeld in artikel 4, onderdeel c, van de WIK.

B

Artikel 10d wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Bij een inkomen van de belanghebbende en zijn gezin als bedoeld in artikel 31 van de Wet werk en bijstand dat niet uitgaat boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm, bedoeld in de paragrafen 3.1, 3.2 en 3.3 van genoemde wet, wordt geen aflossing geleverd.
2. In het zesde en zevende lid wordt “kunstenaar” telkens vervangen door: belanghebbende.

C

In artikel 10e, derde en vierde lid, wordt “kunstenaar” telkens vervangen door: belanghebbende.

D

In artikel 10f, tweede en derde lid, wordt “kunstenaar” telkens vervangen door: belanghebbende.

E

In artikel 10g wordt “kunstenaar” vervangen door: belanghebbende.

Artikel VII

Het Maatregelenbesluit Abw, Ioaw en Ioaz wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1, onderdeel d, komt te luiden:

d. bijstand: de norm bedoeld in de paragrafen 3.2 en 3.3 van de Wet werk en bijstand.

B

In artikel 3, eerste lid, vervalt onderdeel b en wordt onderdeel c geletterd tot b.

C

In artikel 4, eerste lid, vervalt onderdeel b en wordt onderdeel c geletterd tot b.

Artikel VIII

Artikel 2, eerste lid, van het Inkomensbesluit Waz wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt “artikel 8 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikel 2, eerste lid, van het Besluit bijstandverlening zelfstandigen.
2. In onderdeel b wordt “artikel 8” vervangen door: artikelen 3 en 21.

Artikel IX

Het Besluit passende arbeid schoolverlaters en academici wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onderdeel a, onder 2^e, wordt “” anders dan in een dienstbetrekking op grond van de Wet inschakeling werkzoekenden” vervangen door: anders dan in het kader van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand.

B

Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

Dit besluit is van toepassing op de werknemer, bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Werkloosheidswet.

Artikel X

Het Besluit SUWI wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt “Abw: Algemene bijstandswet” vervangen door: WWB: Wet werk en bijstand.
2. Onderdeel e vervalt.
3. De onderdelen f tot en met m worden geletterd e tot en met l.

B

Artikel 2.3 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt “Abw” vervangen door WWB.
2. In het derde lid wordt “bedoeld in artikel 68a, tweede lid, van de Abw” vervangen door: bedoeld in artikel 44, tweede lid, van de WWB.

C

Artikel 4.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt “artikel 8, tweede lid, van de WIW” vervangen door: artikel 7, vierde lid, van de WWB.
2. Na het vierde lid worden drie leden toegevoegd, luidende:
 5. Bij ministeriële regeling kan worden geregeld dat burgemeester en wethouders een percentage van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 7, vierde lid, van de WWB, of werkzaamheden in het kader van bepaalde voorzieningen, bedoeld in dat artikel, niet door derden hoeven te laten verrichten.
 6. Het eerste lid is van toepassing op werkzaamheden die op grond van het vijfde lid niet door derden hoeven te worden verricht, voorzover burgemeester en wethouders deze door derden laten verrichten.
 7. Het tweede lid is niet van toepassing op werkzaamheden die op grond van het vijfde lid niet door derden hoeven te worden verricht.

D

In artikel 5.9, derde lid, wordt “artikel 8 van de WIW” vervangen door: artikel 7, vierde lid, van de WWB.

E

Na artikel 5.9 wordt in hoofdstuk 6 slotbepalingen een artikel ingevoegd:

Artikel 6 Wijziging wettelijke grondslag

Dit besluit berust mede op artikelen 7, zesde lid, en 67, derde lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel XI

Het Besluit vaststelling rekenpremie wachtgeldfondsen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 wordt “artikel 55, derde lid, van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikel 37, derde lid, van de Wet werk en bijstand.

B

In artikel 4 wordt “artikel 55, eerste en tweede lid, van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikel 37, eerste en tweede lid, van de Wet werk en bijstand.

C

Na artikel 6 wordt een artikel ingevoegd:

Artikel 6a

Dit besluit berust mede op artikel 37, derde lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel XII

Het Arbeidsgehandicaptebesluit wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, tweede lid, wordt “een werknemer als bedoeld in artikel 1, onderdeel h, van de WIW” vervangen door: een persoon die in het kader van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand arbeid in dienstbetrekking verricht.

B

Artikel 3, onderdeel b, komt te luiden:

b. er om redenen van medische aard op grond van artikel 9, tweede lid, van de Wet werk en bijstand tijdelijk ontheffing is verleend van een verplichting als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel XIII

Artikel 7, vierde lid, onderdeel c, onder 2^e, van het Besluit indicatie sociale werkvoorziening komt te luiden:

2^e deze arbeid wordt verricht in het kader van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand;

Artikel XIV

In artikel 5 van de Regeling ziektekostenvoorziening defensiepersoneel wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

Artikel XV

In artikel 5 van de Regeling ziektekostenvoorziening onderwijs en onderzoekpersoneel wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

Artikel XVI

In artikel 5 van de Regeling ziektekostenvoorziening rijkspersoneel wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

Artikel XVII

Het Besluit draagkrachtcriteria rechtsbijstand wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 6, onderdeel c, wordt “een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Algemene Bijstandswet” vervangen door: de Wet werk en bijstand.

B

In artikel 7, eerste lid, onderdeel c, wordt “Algemene Bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

C

In artikel 11a wordt “Algemene Bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

D

In artikel 15 wordt “Algemene Bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

Artikel XVIII

Het Besluit financiële toevoegingsgrenzen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 onderdeel f, onder 3^e, wordt “een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Algemene Bijstandswet” vervangen door: de Wet werk en bijstand.

B

In artikel 6 onderdeel c, wordt “een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Algemene Bijstandswet” vervangen door: de Wet werk en bijstand.

Artikel XIX

Het Vreemdelingenbesluit 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 3.25, tweede lid, wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

B

In artikel 3.29, derde lid, wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

C

In artikel 3.43, tweede lid, wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

D

In artikel 3.74, onderdeel a, wordt “als bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de Algemene bijstandswet” vervangen door: als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand.

Artikel XX

Het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 3a wordt “Algemene bijstandswet” telkens vervangen door: Wet werk en bijstand.

B

In artikel 7, eerste lid, onderdeel b, wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

C

Artikel 11, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel g, wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.
2. Onderdeel q komt te luiden:
q. premies door gemeenten verstrekt in het kader van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand;

D

In artikel 12 wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

Artikel XXI

Het Aanwijzingsbesluit verzekerden Zfw wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel x, onder 1^e, wordt “artikelen 29 of 30 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikelen 20 of 21 van de Wet werk en bijstand.
2. In onderdeel x, onder 2^e, wordt “artikel 31 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikel 23 van de Wet werk en bijstand.
3. Onderdeel y wordt vervangen door:
y. degene wiens bijstand op grond van artikel 18, tweede lid, van de Wet werk en bijstand tot €0 is verlaagd.
4. In onderdeel bb wordt “artikelen 30 of 31 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikelen 22 of 23 van de Wet werk en bijstand.
5. In onderdeel ff wordt “een financiële bijdrage ontvangt op grond van artikel 3 van de Wet inschakeling werkzoekenden” vervangen door: een financiële bijdrage ontvangt voor het deelnemen aan een voorziening, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand.

B

Artikel 2, twaalfde lid, komt te luiden:

12. Artikel 1, onder x, onderdeel 1, is niet van toepassing indien de in dat onderdeel bedoelde uitkering ingevolge de Wet werk en bijstand betrekking heeft op de premie voor een particuliere ziektekostenverzekering, dan wel wordt verleend aan een zelfstandige als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van het Besluit bijstandverlening zelfstandigen.

C

Artikel 3, vierde lid, wordt vervangen door:

4. Degene die de bijstand van de persoon, bedoeld in artikel 1, onder y, heeft verlaagd, wordt voor de toepassing van artikel 5 van de Ziekenfondswet als diens werkgever beschouwd.

D

In artikel 13, vierde lid, wordt "artikel 20 van de Algemene bijstandswet" vervangen door: artikel 50 van de Wet werk en bijstand.

E

In artikel 14, tiende lid, wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

F

Artikel 15c wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt “artikelen 29 of 30 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikelen 20 of 21 van de Wet werk en bijstand.
2. In het tweede lid wordt “artikel 31 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikel 23 van de Wet werk en bijstand.
3. In het derde lid wordt “artikelen 30 of 31 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: artikelen 22 of 23 van de Wet werk en bijstand

Artikel XXII

Het Bijdragebesluit Zorg wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 9 wordt “vermeld in artikel 31 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: vermeld in artikel 23 van de Wet werk en bijstand.

B

In artikel 10 wordt “vermeld in artikel 31 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: vermeld in artikel 23 van de Wet werk en bijstand.

C

In artikel 15 wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

D

In artikel 16e wordt “Algemene bijstandswet” vervangen door: Wet werk en bijstand.

E

In artikel 21 wordt “vermeld in artikel 31 van de Algemene bijstandswet” vervangen door: vermeld in artikel 23 van de Wet werk en bijstand.

Artikel XXIII

De artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(M. Rutte)

Nota van toelichting

In het wetsvoorstel Invoeringswet Wet werk en bijstand is voorzien in de intrekking van de Algemene bijstandswet, de Invoeringswet herinrichting Algemene Bijstandswet, de Wet inschakeling werkzoekenden, de Wet financiering Abw, IOAW en IOAZ en het Besluit in- en doorstroombanen. In het verlengde hiervan voorziet het onderhavige besluit in de aanpassing van algemene maatregelen van bestuur die in verband hiermee noodzakelijk is.

De aanpassingen zijn, met uitzondering van de wijziging van artikel 4. 1 van het Besluit SUWI, van technische aard; verwijzingen naar voormelde ingetrokken wetten, dan wel naar specifieke bepalingen daaruit, worden ofwel vervangen door verwijzingen naar de corresponderende bepalingen in de Wet werk en bijstand (WWB), dan wel geschrapt³.

De wijzigingen hebben betrekking op:

- Het Besluit aanwijzing registraties gezamenlijke huishouding 1998 (Artikel I)
- Het Besluit gelijkstelling vreemdelingen Abw, Ioaw, Ioaz, Wvg en WIK (Artikel II)
- Het Besluit extramurale vrijheidsbeneming en sociale zekerheid(Artikel III)
- Het Besluit Inlichtingenbureau gemeenten(Artikel IV)
- Het Inkomensbesluit IOAW (Artikel V)
- Het Uitvoeringsbesluit WIK(Artikel VI)
- Het Maatregelenbesluit Abw, Ioaw en Ioaz (Artikel VII)
- Het Inkomensbesluit Waz (Artikel VIII)
- Het Besluit passende arbeid schoolverlaters en academici (Artikel IX)
- Het Besluit SUWI (Artikel X)
- Het Besluit vaststelling rekenpremie wachtgeldfondsen (Artikel XI)
- Het Arbeidsgehandicaptebesluit (Artikel XII)
- Het Besluit indicatie sociale werkvoorziening (Artikel XIII)
- De Regeling ziektekostenvoorziening defensiepersoneel (Artikel XIV)
- De Regeling ziektekostenvoorziening onderwijs en onderzoekpersoneel (Artikel XV)
- De Regeling ziektekostenvoorziening rijkspersoneel (Artikel XVI)
- Het Besluit draagkrachtcriteria rechtsbijstand (Artikel XVII)
- Het Besluit financiële toevoegingsgrenzen (Artikel XVIII)
- Het Vreemdelingenbesluit 2000 (Artikel XIX)
- Het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (Artikel XX)
- Het Aanwijzingsbesluit verzekerden Zfw (Artikel XXI)
- Het Bijdragebesluit Zorg (Artikel XXII)

Naast aanpassing van verwijzingen is met betrekking tot het Besluit aanwijzing registraties gezamenlijke huishouding 1998 (Artikel I), het Besluit gelijkstelling vreemdelingen Abw, Ioaw, Ioaz, Wvg en WIK (Artikel II), het Besluit extramurale vrijheidsbeneming en sociale zekerheid(Artikel III), het Besluit Inlichtingenbureau gemeenten(Artikel IV), het Besluit SUWI (Artikel X) en het Besluit vaststelling rekenpremie wachtgeldfondsen (Artikel XI), vanuit een oogmerk van kenbaarheid, in aanvulling op artikel 71 van de Invoeringswet Wet werk en bijstand, in deze besluiten ook uitdrukkelijk voorzien in het omhangen van de wettelijke grondslag.

³ Hierbij is van de gelegenheid gebruik gemaakt om in artikel 4 van het Besluit aanwijzing registraties gezamenlijke huishouding 1998 met betrekking tot de WAJONG alsnog het abusievelijk weggevallen artikelnummer te vermelden.

Voor wat het Maatregelenbesluit Abw, Ioaw en Ioaz (Artikel VII) betreft zij erop gewezen dat de artikelen 14 tot en met 14f van de Algemene bijstandswet vooralsnog van kracht zullen blijven met betrekking tot de zelfstandigen. Dit is een overbruggingsvoorziening in het licht van de totstandbrenging van een afzonderlijke wet inzake de bijstandverlening aan zelfstandigen, waarin het merendeel van de thans bestaande bepalingen met betrekking tot zelfstandigen, waaronder begrepen het in de artikelen 14 tot en met 14f van de Algemene bijstandswet vervatte regiem, zal worden overgenomen.

De in dit besluit vervatte wijzigingen zijn - behoudens de wijziging van het Besluit SUWI, waarop in het navolgende zal worden ingegaan - van technische aard. In die gevallen waarin bestaande verwijzingen worden omgezet in verwijzingen naar de WWB is in nagenoeg alle gevallen sprake van een zogenaamde “één-op-één-omzetting”: een verwijzing naar een specifieke bepaling in een ingetrokken wet wordt vervangen door een verwijzing naar de corresponderende specifieke bepaling in de WWB. Afzonderlijke vermelding verdient in dit verband artikel XIII, waarin het Besluit indicatie sociale werkvoorziening op basis van z'n strekking aan de systematiek van de Wet werk en bijstand wordt aangepast. In artikel 7, vierde lid, van genoemd besluit is aangegeven wanneer iemand van de wachtlijst in het kader van de Wet sociale werkvoorziening (WSW) wordt gehaald. Dat is onder andere het geval als iemand andere arbeid aanvaardt dan arbeid in de zin van de WSW. Op deze bepaling is een uitzondering gemaakt voor jongeren als bedoeld in de Wet inschakeling werkzoekenden (WIW) die in het kader van de sluitende aanpak voor jongeren, opgenomen in die wet, tijdelijk een dienstbetrekking in de zin van die wet vervullen. Een dergelijke jongere blijft ook gedurende die tijd op de wachtlijst voor de WSW staan.

Onder de WWB vervalt de wettelijke regeling van de sluitende aanpak voor jongeren. Jongeren geïndiceerd voor de WSW die in het kader van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de WWB (tijdelijk) arbeid verrichten, moeten ook in die situatie op de wachtlijst van de WSW blijven staan. Deze bepaling is uitgebreid tot een ieder die is geïndiceerd voor de WSW. Ook personen ouder dan 23 jaar blijven op de wachtlijst van de WSW staan als ze (tijdelijk) arbeid verrichten in het kader van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de WWB. Het is niet wenselijk dat gemeenten WSW-geïndiceerden van de wachtlijst kunnen halen door hen tijdelijk met toepassing van de WWB buiten de WSW om arbeid te laten verrichten.

De wijziging van het Besluit SUWI is niet louter technisch van aard. In de Wet Werk en Bijstand is in artikel 7, vierde lid, opgenomen dat gemeenten de voorzieningen die worden ingezet ten behoeve van de arbeidsinschakeling van bijstandsgerechtigden, personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet, niet uitkeringsgerechtigden en personen die vanwege een voorziening gericht op arbeidsinschakeling niet tot een van voorgaande groepen behoren, moeten laten uitvoeren door derden. Daarbij dienen zij de aanbestedingsprocedures zoals neergelegd in artikel 4.1 van het Besluit SUWI te volgen. Artikel 4.1 tweede lid, heeft zijn bestaansgrond in het waarborgen van een gelijk speelveld op de reïntegratiemarkt. Reden voor het verplichten tot uitbesteding volgens aanbestedingsprocedures is dat er zo een goed werkende private reïntegratiemarkt tot stand komt. Met de concurrentie tussen marktpartijen wordt een prijsverlagend en resultaatverhogend effect beoogd. Op een goed werkende reïntegratiemarkt zou de klant het beste aanbod moeten krijgen waarmee de klant snel en duurzaam uitstroomt. Gemeenten hebben overigens een belangrijke taak in de totstandkoming van de reïntegratiemarkt. Goed opdrachtgeverschap waarbij gemeenten heel duidelijk kunnen aangeven welke voorzieningen zij voor hun cliënten nodig denken te hebben is essentieel. Voor de markt is dit een belangrijke voorwaarde om een adequaat aanbod van reïntegratievoorzieningen te ontwikkelen.

Ondanks de verwachting dat in de nabije toekomst er een kwalitatief en kwantitatief goed aanbod op de reïntegratiemarkt is te vinden voor iedere individuele klant, zal dit in de aanloop naar een goed werkende reïntegratiemarkt nog niet altijd het geval is. De ervaringen van de laatste jaren hebben geleerd dat (nog) niet alle vormen van dienstverlening op de reïntegratiemarkt ingekocht kunnen worden, bijvoorbeeld omdat de instellingen die dergelijke diensten verzorgen (nog) niet zover zijn dat ze kunnen meedingen in een aanbestedingsprocedure. Daarom biedt artikel 7, zesde lid, de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur te regelen dat een deel van de werkzaamheden, bedoeld in het vierde lid, niet door derden hoeft te worden verricht.

Het Besluit SUWI geeft nadere invulling aan deze bepaling. Op basis van dit besluit kan bij ministeriële regeling een percentage van de middelen die beschikbaar worden gesteld voor voorzieningen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, WWB, worden vastgesteld waarvoor het vereiste van uitbesteding niet geldt. Eveneens wordt geregeld dat de aanbestedingsprocedures uit het Besluit SUWI (artikel 4.1, tweede lid) niet hoeven te worden gevolgd indien gemeenten de werkzaamheden binnen dit percentage waarop de uitbestedingsverplichting niet van toepassing is toch laten uitvoeren door derden. Op deze manier wordt gemeenten, in gevallen waarin het bijvoorbeeld maar om een zeer beperkt aantal trajecten gaat of wanneer de gemeente direct wil ingaan op een innovatief idee van een aanbieder, ruimte geboden om rechtstreeks aanbieders te contracteren.

Volledigheidshalve zij er tot slot nog op gewezen dat het Besluit krediethypotheek bijstand, het Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden en het Boetebesluit inburgering nieuwkomers van rechtswege zijn vervallen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(M. Rutte)